

ŠTUDIJSKA KNJIZNICA V CELJU 0207/1962

95 7

LETO VI - ŠT. 1

Emajlirlec

Celje, 1. februarja 1962

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TOVARNE EMAJLIRANE POSODE CELJE

Izdala Tovarna emajlirane posode Celje. Urejuje uredniški odbor. Odgovorni urednik dr. Franc Zupančič, Uredništvo Celje, telefon št. 25-25 Tiska ČP »Celjski tisk« v Celju

Obljuba nas obvezuje

Casopis je kot človek; lahko je dober, lahko slab ali pa je povprečen. Tudi zanj veljajo iste intelektualne norme, kot veljajo za človeka. Saj je produkt človeka, — točneje skupine ljudi — ki so vanj vložili vse svoje umske sposobnosti z namenom: doseči nek vnaprej določen cilj. In tako, kot pri ljudeh zaznavamo najprej in najlažje vse zunanje spremembe; opazimo tudi pri časopisu takoj vsakršno novost pri obliki in vizuelno grafični ureditvi vsebine. In — kot je zgrešeno pri ljudeh razsojati njihovo duševnost po obleki — je napak pri časopisu soditi po zunanem videzu njegove vsebinske kvalitete. Mar naj obsojamo nekoga nečimrnosti samo zato, ker je lepo oblečen? Mar naj obsodimo naše glasilo in njegove ustvarjalce prepotentnosti samo zato, ker so povečali format in mu oskrbeli prijetnejšo zunanjo podobo? Nikakor ne!

Spremenjen, sodobnejši videz in obljuba, da bo izhajal redno vsak mesec, nas lahko navdajo le z radostjo. To je samo tisto, kar smo si že nekaj let želeli in kar upamo, da bomo s pomočjo slehernega člana našega kolektiva poslej lahko izpolnjevali.

»Emajlirlec« bo izhajal zavoljo nas vseh — »Emajlirlec« bo naše glasilo in nas bo obiskoval redno. Poslej oblikovno in vsebinsko drugačen kot doslej. Uvedli smo nekatere nove rubrike, ki bodo omogočale boljši vpogled v naše življenje. Poleg tega smo namenili celo stran »Emajlirca« dogodkom v naših EE, pol strani mladinskemu aktivu, pol strani društvom itd. Naša želja je, da bo slehern dogodek, ki je količjak pomemben za delo in življenje našega kolektiva, našel svoj prostor v »Emajlircu«.

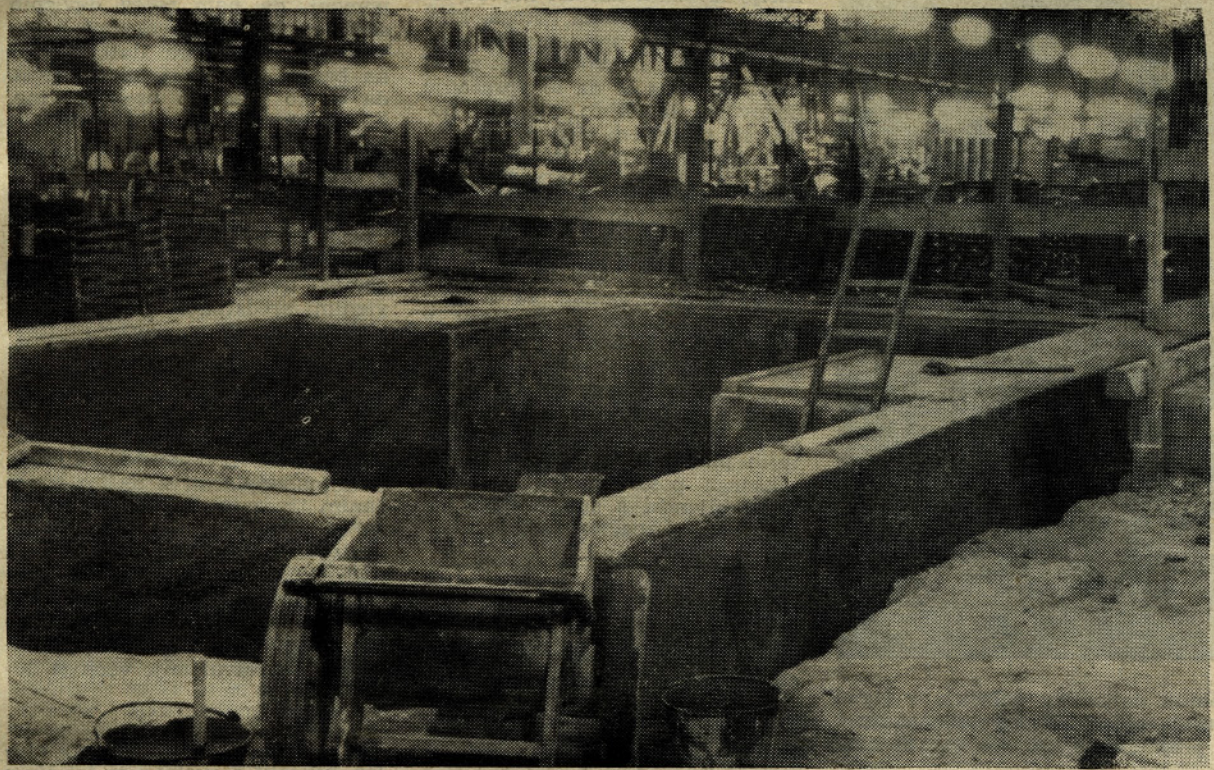
Zato pričakujemo vašo pomoč v največji meri. Dopisujte nam. Obveščajte nas o vsem, kar ste doživeli, zapazili; obveščajte nas o dogodkih v vaši ekonomski enoti, o uspehih vašega društva ali aktiva; kritizirajte napake in opozarjajte na pravilnejšo pot itd. Vsak, prav vsak tehten članek ali vest nas bo razveselila — vsak vaš dopis bo pomemben prispevek k aktualnosti in zanimivosti našega glasila.

Da se bomo razumeli: sleherni član našega kolektiva je dolžan sodelovati v našem glasilu. Izgovor: ne znam pisati — ne velja. Napišite, kot znate pisati in prepričani smo, da bo prav.

V razvojni dobi smo. Uvajamo najširše oblike demokratičnih medsebojnih odnosov, decentraliziramo naš sistem samoupravljanja itd. Vse te spremembe v družbenem, gospodarskem in političnem življenju morajo dati obelježje tudi našemu glasilu. To pa moremo doseči le z največjo podporo slehernega člana našega kolektiva. Storititi moramo vse, da bo »Emajlirlec« postal idejni vodnik naših akcij; da bo grajal napake in iskal pravilno pot; da bo kronika našega družbenega, gospodarskega in političnega življenja skratka — »Emajlirlec« naj bo poslej zrcalo našega delovnega kolektiva.

To je v kratkem vse, kar sem nameraval napisati. Četudi je na pogled dokaj enostavno, je vendar zapleteno in veliko sil bomo morali zastaviti, da bomo dosegli cilj ki smo si ga odmerili.

Urednik

Rekonstrukcija je beseda, ki jo v našem podjetju poslednji čas najbolj pogosto slišimo. Postala je sinonim preobrazbe tovarne in človeka, postala je znanilec vsega novega, lepšega... Rekonstrukcija je težnja in cilj naših prizadevanj! O tem, kako ljudje spreminjajo podobo tovarne in kako tovarna spreminja njih, o tem govorimo obširno v sestavku »S tovarno se spremenjajo ljudje«.

Pred letno konferenco ZK

Tovarne emajlirane posode

Kakor vsako leto, se bo tudi letos vršila letna konferenca organizacije ZK. Občinski komite ZK je izdal navodila, naj se letne konference osnovnih organizacij vršijo v času od 20. 1. do 28. 2. 1962.

Tovarniški komite je na svoji redni seji, dne 10. jan., upoštevajoč navodila ObK ZK sprejel sklep, da se v naši tovarni izvršijo letne konference in volitve novih sekretarjev po EE do 15. 2. 1962 in da bo letna konferenca celotne organizacije ZK v naši tovarni v nedeljo, dne 25. 2. 1962. Priprave in izbira kandidatov za sekretarje osnovnih organizacij po EE, so se že izvršile. Letos se namreč posveča več pozornosti izbiri sekretarjev OO ZK, to pa zaradi tega, ker smo izvršili decentralizacijo DS, ker je večja samostojnost v EE pri odločanju in, ker bodo sindikalni odbori po EE še bolj samostojni. Torišče družbeno političnega dela bo v EE in tu bo morala organizacija ZK odigrati večjo vlogo kot doslej. OO ZK bodo morale nuditi več pomoči vsem tem organizacijam in organom DS in prav zaradi tega bo moral biti kader za sekretarje OO ZK močnejši.

Razprave na letnih sestankih OO ZK in na konferenci ZK morajo biti v duhu III. plenuma CK ZKJ. Kritično moramo oceniti vse naše dosedanje delo, razpravljati moramo o vseh negativnih pojavih in kaj bi morali ukreniti, da napake odpravimo. Nadalje bo morala konferenca razpravljati o kadrovskem vprašanju, o ideološkem vprašanju, o vprašanju disciplinske politike, o vključevanju mladine v razne organe delavskega samoupravljanja; skratka o vseh vprašanjih, za katere se čuti odgovorna organizacija ZK. Dolžnost vsakega člana ZK je, da se temeljito pripravi na vsa ta vprašanja in da bo v diskusijo na OO ZK in na konferenci prispeval k večjemu uspehu.

Sekretar TK ZKS
Stevo Pratnekar

KDO JE KRIV?

Plan proizvodnje že v začetku leta ni bil dosežen niti količinsko, niti vrednostno — Kvaliteta proizvedenih izdelkov stalno pada ter je že znat-

no preseгла običajno dovoljeno mero — Pojavlja se nepravilno pojmovanje delovnih dolžnosti, pomanjkanje čuta odgovornosti...

Podatki o kvaliteti prav tako kažejo, da kvaliteta naših izdelkov zadnje čase stalno pada. Nekaj podatkov o kvaliteti naših proizvodov potrjuje to našo trditev.

ZAKAJ PADA KAKOVOST IZDELKOV

Podatki o kvaliteti prav tako kažejo, da kvaliteta naših izdelkov zadnje čase stalno pada. Nekaj podatkov o kvaliteti naših proizvodov potrjuje to našo trditev.

Celoten % izmečka emajl. posode	
V letu 1959	3.3 4.52 %
V letu 1960	3.6 6.38 %
Do meseca sept. 1961	
	4.13 7.37 %
Povprečje za 1961	
	4.42 8.67 %

Naša računovodska služba je z mesecem novembrom odobrila 76,468.000 din popusta za II/a kvaliteto. Prištevisi popust odobren v mesecu decembru ca. 7 milijonov dinarjev bo znašal celoletni popust za slabo kvaliteto približno 83 do 84 milijonov din, kar predstavlja bruto plačo enega meseca za celoten kolektiv. Naše podjetje je plačalo torej za leto 1961 oziroma v letu 1961 22,000.000 din več popusta kot pa to predvideva normiran odstotek.

Kje naj iščemo razloge in kako naj ugotovljamo in odkrivamo krivce? Delovni proces, naloge, ki jih imamo izvršiti, ne dopuščajo, da bi izgubljali čas za podrobno raziskovanje razlogov, iskanje krivcev, objektivnih in subjektivnih težav za opravičila. Dejstva so pred nami. Če bomo tako nadaljevali z našim delom, ne bo tistega uspeha, da bi dosegli predvideni dohodek podjetja, kar bo vplivalo tudi na višino osebnega dohodka ter ne bo sredstev v za-

Pri tem ne more biti razlike med člani kolektiva. Razlika je le v tem, da je tisti, ki je na vodilnem in odgovornejšem mestu več odgovoren, je tudi zadolžen z drugačnimi nalogami kot oni drugi na nižjih delovnih mestih. Vsi vodilni v podjetju se morajo takoj z vso resnostjo poprijeti dela v svojem delokrogu, poskrbeti za dobro in pravilno organizacijo dela, pripravo dela, dajanja strokovnih nalogov in nasvetov podrejenim, dajati morajo odgovore in pojasnila delavcem v vseh vprašanjih pri njihovem delu, jih podpirati in voditi in tudi nadzirati pri delu. Zdaj je še čas, da pomagamo in da čimprej izboljšamo stanje proizvodnje glede doseganja planov ter imamo možnost, da že do konca tega meseca popravimo dosedanje napake ter dosežemo postavljene plane.

KDO JE ODGOVOREN

V tem smislu so tekla poročila in diskusija o položaju v podjetju. V razpravi na sestanku so bila še druga vprašanja, ki so se nanašala na zapažene napake in pomanjkljivosti. Tako je opaziti, da so z decentralizacijo delavskega samoupravljanja pričeli napačno

(Nadaljevanje na 2. strani)

EE 1 — surovinski oddelki	
Izvršeno do 10. 1. 1962	
Skupaj:	80,05 %
Pod planom:	19,95 %
EE 2 — emajlirnica	
Skupaj:	99,50 %
Pod planom:	0,50 %
EE 3 — izdelovalnica kotlov in odpreskov	
Skupaj:	61 %
Pod planom:	39 %
EE 4 — pocinkovalnica	
Skupaj:	65 %
Pod planom:	35 %
EE 5 — radiatorski oddelek	
Skupaj:	91 %
Pod planom:	9 %
EE 6 — topilnica	
Do sedaj ni bilo zastoja v proizvodnji. Delovne sile je dovolj.	

Znatna pomoč PREBIVALCEM MAKARSKE

Z vseh strani države prihajajo vesti o pomoči delovnih kolektivov prebivalcem, ki jih je prizadejala strašna stihija. Tudi naš upravni odbor je na svoji izredni seji namenil vagon posode v vrednosti 3 milijone dinarjev prebivalcem prizadetih krajev. S to odločitvijo smo storili na vso moč humano dejanje, ki bo v spodbudo ostalim gospodarskim organizacijam, ki tega še niso storile. Sprih gospodarskih težav, v katerih se nahaja naše podjetje, smo našli možnosti za pomoč ljudem, ki so je nadvse potrebni — sprih tega je naša pomoč še neprimerno bolj dragocena.

RAZGLEDNICAMESKA

Pravilnik o delitvi osebnih dohodkov določuje v členu 159 naslednje: Delavci, ki imajo več kot 10 let službovanja v Tovarni emajlirane posode, prejmejo ob rojstnih dnevih simbolično darilo.

To kratko določilo vsakodnevno izvajamo, saj skorajda ni dneva, ki bi minil brez obdaritve.

Na sliki: Vodja EE-2 ing. Vajdetič izroča slavljenci Ivanki Kuzma darilo.

KDO JE KRIV

(Nadaljevanje s 1. strani)

pojmovati delokrog svojih dolžnosti in svojo odgovornost vodilni strokovni ljudje v posameznih ekonomskih enotah ter predstavniki organov delavskega samoupravljanja v ekonomskih enotah. Vodje ekonomskih enot, obratovodje in delovodje v nekaterih primerih nepravilno pojmujejo izvedeno decentralizacijo ter mislijo, da so se s tem glede njihovega strokovnega dela zmanjšale njihove dolžnosti. Za svoje strokovno delo, za strokovno vodenje dela v ekonomski enoti odgovarjajo slej ko prej ravno ti, ne pa organi delavskega samoupravljanja ali njihovi predstavniki. Navedeni organi le razpravljajo o delu v ekonomski enoti, o strokovnem vodstvu ter dajejo svoje pripombe in predloge za izboljšavo kakor tudi svojo kritiko. Za vodenje in organizacijo dela za dajanje delovnih nalogov pa odgovarjajo osebno le vodilni ljudje v ekonomski enoti. Prenašanje odgovornosti za strokovno vodstvo in potek dela na delavske svete ali zbere proizvajalcev je nepravilno. To bi bilo skrivanje za kolektivno odgovornost ter pozabljanje na osebno odgovornost. Odgovornost se kvečjemu lahko v neki meri deli, da so zbori proizvajalcev, delavski sveti poleg vodilnih odgovorni za poslovanje v ekonomski enoti obratu ali delavnici, s tem pa se sama odgovornost in delo vodilnih v teh enotah v ničemer ne zmanjša. Zaradi takega nepravilnega pojmovanja se dogaja, da daje strokovno poročilo v delu v ekonomski enoti ali obratu ali delavnici predsednik delavskega sveta ekonomske enote ali zbora proizvajalcev, namesto da bi dal tako poročilo vodja ekonomske enote, obratovodja odnosno delovodja, ki odgovarja za strokovno delo. Gojiti moramo osebne odgovornosti pri vsakem, da se bo zavedal svoje odgovornosti pri izpolnjevanju delovnih dolžnosti tako pri izvrševanju dela, pri čuvanju sredstev, ki so mu dana v upravljanju na delovnem mestu. Vsako prenašanje odgovornosti na kolektivne organe je nepravilno. Ti predstavniški organi naj opravljajo le tiste dolžnosti osebno imajo tiste pravice, ki jim pripadajo kot organom upravljanja to je sprejemanja načrtov, dajanja smernic, priporočil, kritik na delo vodilnih in ostalih delovnih ljudi itd.

Na sestanku se tudi ni moglo iti mimo obravnavanja vprašanja discipline. Ugotovilo se je, da disciplina popušča, da posamezni člani kolektiva ne izvršujejo dovolj vestno svojega dela, in da se ta nezaveštnost opaža tudi pri odnosu napram delovnim sredstvom. Tako se ugotavlja, da se opušča obveščanje o nastalih kvarih na strojih ali se to ne izvrši takoj in pravočasno. Iz tega se vidi, da obstaja pomanjkanje osebne odgovornosti za vzdrževanje in čuvanje teh sredstev.

V zvezi z vprašanjem vestnega upravljanja in osebne odgovornosti se je postavljala zahteva, da so na vodilnih mestih res tisti, ki imajo vse potrebne lastnosti in strokovne usposobljenosti za opravljanje dela. Če bo opaziti, da na kakšnem vodilnem ali odgovornem delovnem mestu ne bi mogel kdo strokovno pravilno opravljati svojega dela ali ne bi mogel zaradi subjektivnih ovir ali celo pokazal malomaren odnos do dela, bo treba misliti na zamenjavo, da bi tako ne nastala ovira pri poslovanju v ekonomski enoti, delavnici ali obratu. Zato so odgovorni vodilni ljudje v podjetju, prav tako pa tudi organi delavskega samoupravljanja, kot tudi politične in družbene organizacije.

Glede na to, da so vodje posameznih ekonomskih enot navajali kot ovire pri delu razne težave ozka grla itd., so bili na sestanku sprejeti naslednji sklepi:

— komisija pregleda, kaj je treba ukrepati za odpravo ozkega grla v lužnici ter se je treba z vodjo ekonomske enote pogovori

Zakaj izvažamo?

V našem planu za leto 1962 je predvideno, da bomo izvozili v inozemstvo 1300 ton naših izdelkov. To je količina, ki je doslej naša tovarna v nobenem svojem letnem planu izvoza ni predvidevala tako visoko. Vsi vemo, da imamo v tovarni z izdelavo in realizacijo izvoznih naročil največ težav in je seveda za tistega, ki v celoti ne pozna problematike podjetja upravičeno vprašanje: zakaj izvažamo? Da bi na to vprašanje odgovorili temeljito, moramo poudariti predvsem sledeče:

Skoraj vsak član kolektiva ve, da naša tovarna krije vrednostno preko 50 % svojih potreb s surovinami iz uvoza. Ta uvoz je treba plačati z deviznimi sredstvi, ki jih tovarna večji del dobi od naše Narodne banke. Izvor priliva tujih plačilnih sredstev v našo Narodno banko pa dosežemo z realizacijo izvoza jugoslovanskega gospodarstva. Če ne bi izvažali je jasno, da tudi od Narodne banke ne bi mogli zahtevati tujih plačilnih sredstev. Rezultat takšnega poslovanja bi bil: nepreskrbljenost s surovinami, nezasedenost kapacitet, neizpolnitev

riti predvsem glede transportiranja.

— rešiti vprašanje agregatov od zavoda za varilno tehniko za EE 3.

— rešiti je vprašanje elektrovoza za transportiranje kotlov iz »Dornirja« v izdelovalnico jeklenih kotlov.

— proučiti kapacitete v izsekovalnici ročajev ter preračunati kapacitete na 2 izmeni.

— odpraviti težave, ki nastopajo okoli prevoza kisline za pocinkovalnico (ni na razpolago električnega vozička).

— ekonomske enote lahko naročajo preko uprave podjetja pri servisni službi izdelavo raznih osnutkov na primer glede vprašanja konstrukcij, norm, finančnih zadev, raznih analiz, pravilnikov in poslovnikov za ekonomske enote.

V kolikor ne bi bil plan za mesec januar 1962 sto odstotno izpolnjen, bo ponovni sestanek istih dne 2. 2. 1962.

planiranega dohodka in končno tudi nezaposlenost velikega števila članov našega kolektiva.

Z današnjim izvozom naša tovarna vrednostno krije le 50 % svojih potreb s tujimi plačilnimi sredstvi, ki jih uporabljamo za plačilo uvoženega materiala. To pomeni, da nam poleg deviznih sredstev, ki jih ustvarjamo z našim izvozom, mora dati Narodna banka še enkrat toliko deviz, da lahko plačamo vse surovine, ki jih uvozimo. Z ozirom na vse bolj ozko povezanost uvoza z izvozom s strani naših državnih organov in Narodne banke je torej perspektiva za naše podjetje precej jasna in moramo računati s tem, da bomo v prihodnosti naš celoten uvoz morali plačati z deviznimi sredstvi, ki jih bomo ustvarjali z našim izvozom.

Razen tega razloga, je v sedanjem momentu izvoz posebno pomemben. Zavoljo tega, ker smo ga našo rekonstrukcijo pri Jugobanki najeli devizni kredit, katerega moramo odplačati z našim povečanim izvozom. To je naša obveza, ki jo moramo izvršiti, saj bomo v nadaljnjem razvoju našega podjetja tudi v prihodnje potrebovali devizna sredstva za uvoz opreme, ki nam bo omogočila sodobno proizvodnjo, večjo produktivnost in ostvarjanje večjega dohodka.

S prodajo naših izdelkov na inozemskih tržiščih imamo stalen kontakt s svetovnim tržiščem in skozi ta kriterij lahko najboljšje ocenimo uspehe oz. neuspehe v naši proizvodnji ter razvoju podjetja. Svetovni trg nam je torej signal, na katerega se moramo ozirati, v kolikor želimo, da se naše podjetje v splošnem gospodarskem pogledu zadrži na nivoju sodobnega in naprednega podjetja.

Že pred vojno je Tovarna emajlirane posode izvažala del svojih proizvodov v inozemstvo. Takrat je glavni razlog za izvoz bila potreba po plasmanu blaga, ker vse količine, ki jih je tovarna proizvajala, niso mogli prodati v Jugoslaviji. Po vojni je v Jugoslaviji zgrajeno nad 15 manjših emajlirnic, ki se iz leta v leto širijo in povečujejo svojo proizvodnjo. Tu-

di naša tovarna danes proizvaja že znatno več, kot so proizvedli v najboljšem letu pred vojno. Poleg proizvodnje emajlirane posode se je v povojnem času zelo razvila porcelanska in steklarska industrija, prav posebno pa še industrija plastičnih mas, kakor danes proizvaja artikle, ki zamenjujejo emajlirano posodo. Vsi ti razlogi govorijo za to, da kljub povečanim potrebam, povečanemu številu prebivalstva, spremembi kulture in običajev — le obstoja latentna nevarnost, da v kratkem času vse naše proizvodnje ne bomo mogli prodati na domačem tržišču. Pri nekaterih artiklih iz našega sortimana je to postalo že kar precej aktualno. Z vzpostavljenimi poslovnimi odnosi z inozemstvom pa imamo možnost, da v momentu zasičenosti domačega tržišča usmerimo vse naše napore na prodajo v inozemstvo in tako vsaj do neke mere ublažimo nezasedenost kapacitet naše tovarne in morda tudi nezaposlenost članov kolektiva. Zato je zelo važno, da še nadalje pazljivo negujemo naše odnose z inozemskimi kupci in našimi zastopniki ter, kolikor je mogoče, skrbno in natančno oskrbujemo inozemska tržišča z našimi izdelki.

V družbenem planu FLRJ za leto 1962 je glavna poanta na realizaciji jugoslovanskega izvoznega plana, ker bi se neizpolnitev tega zelo negativno odrazila na celotno gospodarsko življenje v naši državi. Prav je, da v tem planu po vseh svojih možnostih sodeluje tudi naše podjetje, saj smo precej pomemben člen v jugoslovanski industriji.

Da bi bili dani pogoji za izvršitev plana izvoza v letu 1962, so pristojni državni organi že koncem leta 1961 spremenili izvozne instrumente in so v okviru teh sprememb zajeti tudi naši proizvodi, tako da v letu 1962 tudi naše podjetje v finančnem pogledu zaradi izvoznega poslovanja na dohodku ne bo prikrajšano, temveč bo prav gotovo s svojim izvoznim poslovanjem zaslužilo nekaj milijonov dinarjev.

Seveda se pri prodaji blaga v inozemstvo naš izvozni oddelek srečuje s celo vrsto problemov, (Nadaljevanje na 3. strani)

S sredstvi, ki nam jih zapuščate

V mesecu decembru je bila v podjetju prisrčna poslovilna slovesnost posvečena 37 delavcem, ki so v letu 1961 odšli v zaslužni pokoj. Slovesnosti so se udeležili glavni direktor Vladimir Veber, predsednik DS Stane Dvoršak, predsednik TK ZK Stevo Pratnekar, vodja kadrovske-socialnega sektorja Joško Plahutnik, predsednik IO sindikalne podružnice Franc Belak in drugi.

V imenu vodstva podjetja se je glavni direktor zahvalil upokojencem za ves trud in za vsa leta, ki so jih prebili v našem podjetju. V nadaljevanju svojega govora je med drugim dejal:

»Prav iskreno vam želim, da bi se doma dobro počutili. Upam, da nas zapuščate z lepimi spomini, ki jih boste posredovali svojim otrokom in vnukom. Povejte jim, da jih pričakujemo — pričakujemo zato, ker so potomci vas, ki smo vas poznali kot dobre in vzgledne delavce. Če pa boste morda naleteli kdaj na kakšne posebne težave, vedite, da smo vam še vedno pripravljani pomagati z nasveti in dejanji. Obljubljam vam, da bomo s sredstvi, ki nam jih zapuščate, gospodarili dobro.

Vsem vam želim obilo zdravja, sreče in zadovoljstva v naslednjih letih vašega življenja in prav lepa hvala za vse, kar ste storili za naše podjetje. Vaš svetla

vzglede naj bo pobuda za vse, kar nas je mlajših v kolektivu.«

V imenu samoupravnih organov se je upokojencem zahvalil predsednik DS Stane Dvoršak. Za njim so govorili še Joško Plahutnik, Stevo Pratnekar in Franc Belak.

Že med poslovilnimi govori so se marsikomu orosile oči. Kasneje mi je nekdo od upokojencev zaupal, da je bil zelo ganjen. Dejal mi je, da se mu je dozdevalo,

kot da odhaja iz rojstne hiše. Ob koncu slovesnosti so podelili še posebne spominske zahvale, skromna darila in šopke rdečih nageljev.

Po končani slovesnosti so se upokojenci odpeljali v gostišče »Na gričku«, kjer jim je naš kolektiv priredil svečano kosilo. Ob kozarcu dobrega vina so se upo-

Že med poslovilnimi govori so se marsikomu orosile oči.

Zakaj izvažamo? S tovarno se spreminjajo ljudje

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

ki so objektivne narave in jih oddelek sam ne more premostiti, posebej še, če pri tej nalogi ne bo sodeloval celoten kolektiv. V izvoznem poslovanju se srečujemo tudi s problemi, od katerih pa bi marsikateri bil lažje rešljiv, če bi v našem podjetju res vse funkcionalizirali, kot bi bilo treba. Najpomembnejši problemi, s katerimi se srečujemo, bi bili ti-le:

Na vseh tržiščih, na katera izvažamo naše proizvode, in to je okoli 50 držav, naletimo na izredno močno konkurenco ČSSR, Poljske, Japonske, Hong-Konga in dr. Jasno je, da pri takšni konkurenci mora biti naše poslovanje, posebej še poslovanje izvoznega oddelka, izredno aktivno, na tančno in ekspeditivno. Vedeti moramo, da pri takšni ponudbi blaga iz vseh koncev in krajev sveta vsi kupci postajajo izredno občutljivi in zahtevni v pogledu kakovosti blaga, cen, kreditov, ugodnih rokov in novih proizvodov. Če pregledamo stanje v našem podjetju, moramo žal ugotoviti, da ni zadovoljivo.

Naše cene so izredno visoke, saj prodajamo blago, ki je po teži in kvaliteti slično poljskemu in češkemu za 20—25% dražje. Že to dejstvo pove, koliko napora nas stane realizacija postavljene letnega plana izvoza, saj je razumljivo, da je težko prepričati inozemskega kupca, naj kupi naše blago za 20—25% dražje, kot češko in poljsko po znatno nižjih cenah.

Pri kreditnih poslih je naša situacija prav tako izredno težavna. Naše blago prodajamo večidel industrijsko nerazvitim državam, ki pa so skoraj vse devizno pasivne in potrebujejo kredita. Pri nas ni nobenega zavoda, podjetja ali pa državnega organa, ki bi nam lahko jamčil plačilo blaga, ki smo ga prodali na kredit. Vsa odgovornost pada na izvozni oddelek in naš celoten kolektiv.

Izboljšali bi lahko kakovost izdelkov. Zavedati se moramo, da se svetovna industrija in tudi emajlna tehnika razvijata, da je pa v našem podjetju v tem pogledu storjenega prav malo. Marsikatera tovarna na svetu nas je v kvaliteti že prehitela in, če se z vnmemo ne bomo lotili tega problema, nas bodo prav kmalu odrinili s svetovnega trga.

Bliskovito hitro teče čas in dogodki se vrstijo drug za drugim. V sredini vsega tega živi in dela človek. Vse to ima svoj pomen, cilj in smoter. Na prvi pogled se vidi, kot igra otroka, ki gradi in izraža svoje zamisli na peskovniku, ko črta svoje hiše in zgradbe na ulični asfalt, ko se ostro prereka z drugimi o svojih zamislih.

Precej slična je tudi pot po kateri stopa delovni človek, ko želi razširiti in urediti svoje delovno

Tudi naši dobavni roki so postali izredno dolgi. Z zakasnelo izdelavo blaga si zmanjšujemo povečan plasman, ker nam kupci ne dajejo novih naročil, dokler ne prejmejo blaga, po predhodnem naročilu. Zato se zelo pogosto orientirajo na druge dobavitelje. Ker blaga pravočasno ne izdelamo, se rok dobave še bolj podaljša in mora blago včasih čakati po nekaj mesecev na naslednjo možnost odpreme z neko ladjo z Jadranskega morja, odkoder so včasih zveze v nekatere luke v svetu zelo redke.

Nobenega napredka ne zaznamujemo pri osvajanju novih izdelkov. Več ali manj se držimo našega standardnega sortimenta in ne upoštevamo dejstva, da tržišča zahtevajo tudi nove in cene proizvode, ki pa imajo lepe oblike in barve in so praktični za uporabo. Sistematično lahko rečemo, da nismo na tem področju storili ničesar.

Vzporedno z vsemi temi problemi se moramo zavedati, da se v mnogih, v doslej nerazvitih državah pojavlja domača proizvodnja emajlirane posode in če zasledujemo ta razvoj vidimo, da se vsako leto pojavljajo novozgrajene tovarne in to predvsem v državah, ki so nam bile precej veliki konsumenti. To je tudi razlog, da smo iz leta v leto vse bolj omejeni na manjša tržišča, ki imajo manjše potrebe in zaradi tega seveda, dajejo manjša naročila.

Vsi ti razlogi in problemi nam narekujejo, da se mora celoten kolektiv aktivno angažirati na čimvečjo in bolj kvalitetno realizacijo izvoznega plana, ker bomo le na ta način dosegli zaželene uspeh.

mesto v želji, da doseže boljše delovne pogoje, koristi sodobnejše tehnične izsledke, ko želi, da sodeluje pri skupni izgradnji svoje domovine. Tu je pristopil k tovarišu-sodelavcu v tej veliki skupnosti delovnih ljudi in reče: »Premajhno preozko in preveč pregrad ima naše skupno delovnišče. Moramo ga urediti, razširiti in bolje opremiti, da bo mogoče s čim manjšimi težavami boljše in več proizvesti.«

Kolika sila je skrita v človeku, ko se sprosti in zaživi z vsem svojim žarom. Iz zamisli postaja stvarnost, iz črt, števil, maket in dogovarjanj nastaja nov objekt. Takrat vskladi novo s starim in se zave veličine svojih sil ter začne preurejati svojo okolico.

Nenehno teče proizvodnja in sporedno teče tudi preureditev tovarne — rekonstrukcija — naša velika življenjska šola zrelosti.

Poglobimo se malo bolj v vse te dogodke.

V obstoječi tovarni koristimo zmogljivosti do največje mere in postavljeni smo pred vprašanje: »Kaj sedaj?« Odgovor in rešenje je samo eno **ODLOČNO NAPREJ!**

Tako je začela tudi rekonstrukcija tovarne.

Živo smo občutili, da je za razvoj tovarne potreben prostor, če hočemo izbrisati težke posledice nenačrtnosti.

S ciljem, da dosežemo vse to, smo začeli z rekonstrukcijo naše tovarne. V kratkem času so morale biti odstranjene ovire. Zapela sta kramp in lopata, nasipan je beton in na njega postavljene nove konstrukcije. Vse je postalo živo delovišče, kjer sta se srečala graditelj in proizvajalec. Postavljene so nove hale in v njih novi prostori za proizvodnjo.

Vse pa ni teklo brez težav. Da smo dosegli vse to, se moramo zahvaliti celotnemu kolektivu, saj so bili delovni pogoji vse prej kot normalni. Proizvodnja je morala teči naprej, a istočasno je grajen nov objekt. Vse se je moralo prilagoditi tem pogojem, ki pa so zahtevali največjo mero potrpljenja in iznajdljivosti, saj imamo jasno začrtani cilj, ki smo si ga postavili — **SODOBNO TOVARNO Z VEČJIMI ZMOGLJIVOSTMI IN BOLJŠIMI DELOVNIMI POGOJI**. Preurejene in pove-

čane hale za predelavo pločevine so nam omogočale prvo smotrno preurejevanje. Svetle so in dovolj prostorne in v njih smo začeli veliko selitev strojev in naprav. Stroje in naprave postavljamo na določena mesta v zaporedju, ki ga zahteva tehnološki postopek proizvodnje z uvajanjem linijskega sistema proizvodnje v večjih količinah za potrebe tržišča. Skladišča so dobila mesto tik ob obratih, da je transport čimkrajši. Istočasno so urejene transportne poti, ki so kot žile, ki vežejo in hranijo celotno proizvodnjo.

Vzporedno z gradnjami so dobavljeni in izdelani tudi stroji in naprave — vgrajeni in spuščeni v obratovanje. Že smo dosegli prve vidne spremembe in uspehe. Masa del je v izvajanju, zato mora teči točno po vnaprej določenem vrstnem redu. Tu zveze z energetskimi viri, tam dovod in odvod vode, na tretjem mestu premestitev strojev in naprav, a proizvodnja ne sme padati, kajti z njo ustvarjamo sredstva, s katerimi izvajamo našo veliko zamisel — rekonstrukcijo — novo veliko in sodobno.

Ko se ozremo okoli sebe se skoraž ne moremo znajti. Ni več ločenih proizvodnih oddelkov — stene so padle. Vse postaja eno mesto. Od ločenih prostorov in samo skupno in veliko delovno ljudi je sestavljeno veliko skupno delovišče in kot se stroji medsebojno zblížajo, tako se zblížajo tudi ljudje. Vse je začelo peti svoj veliki pesem **PROIZVODNJE IN SKUPNOSTI** (ali **SKUPNE PROIZVODNJE**). Še bolj, ko so se zblížali ljudje, ki imajo sedaj le en skupen jezik **NAPREDEK IN SKLADNOST**. Izboljšana je organizacija dela in jasno je izniklo spoznanje, da vsi in skupno lahko dosežemo večje uspehe v gradnji naše družbe.

Poglejmo še, koliko novih strojev in naprav je tako bistveno spremenilo proizvodnjo. Malo jih je, vendar že vidimo končni cilj.

Kaj je torej glavno, kar se je spremenilo? **CLOVEK**. Vse je medsebojno bolj povezano, vedno bolj se občuti, da je vsak posameznik člen velike verige dogodkov, toda ta člen mora držati.

Tudi to je rekonstrukcija, ki je veliko nevidno delo, ki pa je ogromno in bistveno. S preureditvijo smo seveda tudi preuredili tudi miselnost človeka, saj je dokazano, da le skupno in vezano delo vodi do uspeha in boljšega življenja.

V tem človeku je zburjen čut gospodarja, proizvajalca dobrin in čuvarja plodov naše revolucije in jasnejše ter lepše bodočnosti. Z novimi stroji in proizvodnim postopkom postajajo tudi novi ljudje. V njih živo vre želja za napredkom. Preureditev je v svojem največjem zamahu, vse čaka na končni prejem, postavitev strojev in naprav, ki bodo dobavljeni v letu 1962. Ko bo vse urejeno, povezano z nevidnimi vezmi, bo ritem, ki bodo z njim dihali surovinski oddelki, popoln in pot do nadaljnjih uspehov lažja.

Tudi drugi oddelki so že dosegli del svojega preporoda — **AVTOMATIZACIJE IN MEHANIZACIJE**. Obratujejo že nove električne emajlirske kontinuirne peči, varilni stroji itd. Tudi tu je napeljana množica žic, tudi tu so nove proizvodne kapacitete, kjer bo mogoče ob polni zmogljivosti dodelati in dokončati proizvode surovinskih obratov.

Ko bo vse to delo dokončano in vsklajeno, se bo obiskovalec, ki ni živel z nami, znašel v popolnoma novem okolju. Do takrat moramo biti pripravljeni še na marsikatero oviro, toda v nas živo klije naša zavest in spoznanje, da le na ta način je mogoče doseči to, kar smo si postavili za cilj in takrat si bomo stisnili roko z zavestjo dobrega gospodarja in smelo sprejeli nove naloge nadaljnje graditve. Spreminja in spreminjala se bo tovarna in v sredini tega se bodo spreminjali tudi ljudje in še z večjim elanom in voljo pohiteli naprej.

Vse je plod našega truda in rok. Postajamo novi in mladi, mladi v svojem duhu. Zavestno gradimo našo socialistično družbeno ureditev, ki je tudi sama nenehno vrenje, presnavljanje in preurejevanje. Ta zavest in boljši pogoji bodo velika nagrada za vloženi trud.

Danilo Iršič

bomo gospodarili dobro

kojenci takoj razživeli. Pogovarjali so se in obujali spomine, zapeli so in zaplesali. Ko sem jih opazoval pri omizju in pri plesu sem moral občudovati njihovo mladostno okretnost. Če ne bi vedel, da sedim med upokojenci, bi gotovo stavil, da sem v druž-

bi razigranih članov kakšnega izleta.

Poleg mene je sedel starejši moški mirnih kretenj in odkritega obraza. Načel sem pogovor z njim. Piše se Golavšek. Pri nas je bil zaposlen nepretrgoma od leta 1921; torej polnih 38 let. Vsa

leta je delal v surovinskem oddelku pri »drajerci«. Le nekaj časa, bilo je to leta 1936 po veliki stavki, je moral za kazen v skladišče.

»Tokrat je sodelovala v stavki tudi moja žena,« mi je pripovedoval Golavšek. »Po končani

stavki sem moral k mojstru na dom in ga prositi, naj naju spet sprejme na delo. Mene so sprejeli, žena je ostala brez zaposlitve. Bili so hudi časi za nas delavce. Danes je lažje. Včasih sem bil pri stiskalnici sam in sem moral vlagati in snemati posodo. Danes snema posodo drug delavec.«

Ko sem ga vprašal, če se spominja kakšnega veselega dogodka je odkimal z glavo:

»Tega pa ne vem. Ničesar nisem doživel — le delal sem.«

In verjel sem mu... Človek kot on, je res vseh 38 let samo delal.

Tudi Franciška Repar se je spominjala obeh stavk. V stavki, ki je bila leta 1922 je aktivno sodelovala. Tokrat so hoteli odpustiti z dela dve delavki. Po dveh dneh stavke so odpoved preklicali. Tudi leta 1936 je hotela stavkati. Tokrat so jo sodelavke poslale domov, ker je pričakovala otroka. Težko ji je bilo, ko je zapuščala tovariše, ki so vztrajali polnih enajst dni v boju za osnovne delavčeve pravice.

Med vojno je padel njen mož v partizanih. Ostala je sama z dvema nepreskrbljenima otrokoma. Delala je pri plinski peči v emajlirnici.

Tudi ona pravi, da je delo danes lažje. Delavke imajo pri električni kontinuirni peči boljše delovne pogoje, kot so jih imeli pri plinski.

Ko sem jo vprašal, kako je zadovoljna s slovestnostjo, mi je dejala:

»Prvič sem doživela nekaj zares lepega — in verjetno zadnjič.«

In tako, kot je hvaležna našemu kolektivu ona za tistih nekaj prijetnih uric, so hvaležni vsi. Nihče od njih ni pričakoval, da bo zadnji stik z našim podjetjem tako prisrčen, prijeten in lep.

Golavšek: 38 let...

Predsednik DS in glavni direktor čestitata upokojencu.

iz ekonomskih enot

Naši problemi!

Z decentralizacijo delavskega samoupravljanja smo izvolili delavske svete ekonomskih enot in v njih vse potrebne komisije kot so:

Komisijo za sprejem in odpust delovne sile;

komisijo za higiensko tehnično varnost;

komisijo za reševanje prošenj in pritožb

ter disciplinsko komisijo.

Z izvolitvijo teh organov nastopajo novi problemi s katerimi se borimo vsi. Naj navedem nekaj najbolj značilnih.

Centralni delavski svet je sprejel poslovnik za EE že pred 1. 1. 1962, vendar EE še vedno čakajo nanj. Enako je tudi z vsemi komisijami. Nobena teh še nima svojega poslovnika, tako da je delo teh komisij zelo težko, saj niso seznanjene niti z osnovnimi dolžnostmi in pravicami.

Vsekakor bi bilo potrebno pripraviti poslovnik za EE in vse komisije še pred volitvami v EE.

Naj navedem konkreten primer. Komisija za sprejem in odpust delovne sile v EE-1 je prejela dopis od kadrovske-socialnega sektorja s pogodbo člana našega kolektiva, kateremu je potekla pogodba (honorarna namestitve) z 31. 12. 1961. Komisija naj bi izrazila svojo sodbo zato, ker je omenjeni član vložil prošnjo za podaljšanje delovnega razmerja.

Komisija je pismeno dostavila

svoje mišljenje kadrovske socialnemu sektorju, vendar tu ni bilo človeka, ki bi tej osebi obrazložil odpoved. V tej zadevi je moral posredovati sam glavni direktor. Če bi komisija imela svoj poslovnik, do takih primerov verjetno ne bi prišlo. Ker si prizadevamo, da bi organi delavskega samoupravljanja v EE prišli čimprej do izraza in da bi svoje naloge opravljali čimbolj vestno in točno, je potrebno v najkrajšem času pripraviti poslovnik in njih tolmačenje za vse člane posameznih komisij, saj bodo le tako lahko reševali svoje probleme.

Ivan Leben

Označevanje ekonomskih enot

Vsaka EE bo odslej označena s posebno barvo. Za vse delavce smo naročili posebne izkaznice in značke, ki se bodo med seboj razlikovale po barvi ekonomske enote.

S temi barvami bodo ekonomske enote poslej mogle označevati tudi svoja osnovna sredstva, orodje itd.; kasneje pa bomo v teh barvah morda naročili tudi delovne obleke in halje.

Skratka — uporabna vrednost označevanja EE te vrste, je brez konca.

Zeleti bi bilo, da bi sklep upravnega odbora kar najhitreje izpolnil s tem, da bi pospešili izdelavo in tisk.

Ekonomska enota 4 je sestavljena iz dveh samostojnih proizvodnih enot — pocinkovalnice in pokositrarnice ter iz pomožnega oddelka — lužilnice.

Ekonomska enota je nastala v letu 1961 s prenosom upravnih funkcij na neposredne proizvajalce. V ta čas posega tudi formiranje obratnega delavskega sveta

kot posledica nakazanega procesa decentralizacije delavskega samoupravljanja.

Pri obdelavi gradiva je posebej analizirana produktivnost in storilnost v letu 1961. V končni fazi pa je podan odnos med storilnostmi v zadnjih petih letih.

Produktivnost v primerjavi s planom za leto 1961:

Izdelek	Realizirano	Planirano	Razlika
SKUPAJ	2.635.911	2.340.000	295.911
Pokositrena posoda	22.490	20.000	2.490
Kante za mleko	125.166	70.000	55.166
Pocinkana posoda	1.396.962	1.500.000	103.038
Kante za smeti	281.297	250.000	279.940
Usluge (pocinkano)	779.940	500.000	31.297
Usluge (pokositreno)	30.056	—	30.056

Iz gornje tabele je razvidno, da smo pri pokositrenih kantah za mleko presegli letni plan za 79%. Ker je za izdelavo enega kilograma pokositrenih kant potrebna skoraj trikrat več vložene dela kot za izdelavo enega kilograma pocinkanih predmetov, se je z ozirom na znatni porast proizvodnje pokositrenih kant zmanjšala proizvodnja pocinkanih predmetov.

Razlika med urno storilnostjo pocinkanih in pokositrenih predmetov je razvidna iz naslednje razpredelnice:

Izdelek	Storilnost na uro v kg	Indeks pocinkana posoda 100
Pokositrena posoda	3,3	11
Kante za mleko	12,6	43
Pocinkana posoda	29,6	100
Kante za smeti	44,7	151
Usluge (pocinkano)	42,2	143
Usluge (pokositreno)	6,5	22

Leto	Delovna storilnost v kg na proizv. uro	Indeks storilnosti leta 1961 = 100
1961	28,30	100
1960	27,60	97
1959	26,20	93
1958	23,90	84
1957	19,35	68
1956	18,00	64

3. dostava polizdelkov iz surovinskega skladišča naj bo pravočasna, količinska in po asortimanu.

Skrb naše EE naj bo poslej stalno izboljšanje kakovosti izdelkov, ki je doslej občutno padla. Prav tako ponovno apeliramo, da bi se naj nabava kompresorja in brizgalnih pištol pospešila, ker so nujno potrebne.

V kolikor se da, in če bo vodstvo z remontnimi delavnicami pravočasno priskočilo na pomoč potrebam pri raznih delih v naši EE, bo izvršitev plana lažja in hitrejša.

Problem izplačevanja viška po ekonomskih enotah v EE 2

Ker je naša EE v zadnjih mesecih na novo sprejela preko 100 delavcev, se pojavlja vprašanje ali so upravičeni ti delavci do presežka EE.

V zvezi s tem so mnenja deljena. Eni so mnenja da bi novinci ne dobili prve tri mesece presežka EE, drugi, številčno manjši, so zato, da se jim prvi mesec dela ne prizna višek. Naši proizvajalci zagovarjajo odločitev takole: Novinec v začetku povzroči skoraj toliko škode, kot koristi.

Jaz pa sem mnenja, da bi se naj vsem novincem v prvem in drugem mesecu zaposlitve dolo-

čila enaka višina presežka po EE že z ozirom na to, ker nekateri novinci — donašalci posode — lahko donesajo in štejejo na nosilcu posodo prav tako, kot tisti, ki to delo opravljajo že dalj časa. Bilo krivično, če ne bi dobili ničesar. Proizvajalci so zahtevali na svojih sestankih, da se novincem ne priznajo presežki EE že za mesec december, kar pa ne bo mogoče storiti vsled že izvršenega obračuna za ta mesec.

Poslednjo besedo v zvezi z delitvijo viška po EE za novince bo dal DS-EE/2 na eni izmed svojih prihodnjih sej.

V letu 1961 je bila povprečna storilnost obrata 28,3 kg na proizvodno uro. Iz tabele se vidi, da je storilnost v zadnjih petih letih stalno naraščala.

Uspeh v preteklem letu bi bil še lepši, če bi razpolagali z dovolj polizdelkov za pocinkanje in pokositrenje. Le-teh je čisto primanjkovalo zaradi neenakomernih dostav posode iz kleparskega obrata.

Tu in tam je prišlo do zastoja v proizvodnji zaradi prenasajenja skladišč gotove posode z nekaterimi izdelki, n. pr. vedrice 30 cm.

Ovirani smo bili z rekonstrukcijo sosednjih obratov, ki so omejevali naše delovne prostore in s tem naše delovne zmogljivosti. Visoke stavbe novih delavnic so onemogočile naravno zračenje. Stari ventilatorji, ki so pred tem za silo odvajali pline, niso bili kos zahtevam, ki jih je narekovala nastala situacija. Zaradi dušljivih plinov so morali delavci od časa do časa, vključno vztrajnosti in požrtvovalnosti, prekinjati običajni ritem dela.

Naslednja ovira, ki je spremljala našo proizvodnjo, je bil dovoz pomožnega materiala (t. j. kisline, cinka, kolofonije i. pd.) Prav bi bilo, da teh predmetov v prihodnje ne bi dostavljali več delavci iz neposredne proizvodnje, marveč režijski delavci. S tem ukrepom bi se izognili nepotrebnim — a doslej neizogibnim — zastojem v proizvodnji, po drugi strani pa bi bila dostava teh surovin hitrejša, ker bi jo opravljali zato usposobljeni delavci, opremljeni s sodobnimi prevoznimi sredstvi.

Iz gornjih številnih prikazov in iz opisanih težav, ki smo jih morali v preteklem letu premostiti, je razvidno, da so dobili naši napori tudi primeren materialni izraz v produkciji in v povečanju delovne storilnosti.

Čeprav smo si za to leto postavili doslej največji letni plan — 3000 ton pocinkanih in pokositrenih izdelkov upamo, da bomo z minimalnim porastom delovne sile, s primernimi izpopolnitvami v procesu proizvodnje in boljšimi medsebojnimi proizvodnimi odnosi, ki jih prinaša sistem decentralizacije delavskega samoupravljanja, dosegli tudi ta plan, ki se nam zdi na prvi pogled — brez upoštevanja navedenih faktorjev — visoko zahtan.

NOVE PISEMSKE GLAVE NAŠEGA PODJETJA

Naše podjetje je eno poslednjih ki še nimajo svoje specifične izvedbe pisemske glave, ki upošteva tudi generalno barvo podjetja. To sta dve važni propagandni konstanti, ki smo ju doslej zane-marjali.

Zvedeli smo, da je naš propagandni oddelek naročil kreacijo nove pisemske glave in da je že končana. Izvedba je enostavna. Kreator je izbral za črke navadno

lizacije delavskega samoupravljanja, dosegli tudi ta plan, ki se nam zdi na prvi pogled — brez upoštevanja navedenih faktorjev — visoko zahtan.

Poročilo EE-6

Naša EE-6 je sicer po številu zaposlenih delavcev najmanjša. Če pa pogledamo enoto z druge strani, s strani proizvodnje pa vidimo, da so oddelki EE- močno ozko grlo tovarne, kajti proizvodi naše EE morajo biti temeljito izdelani in se močno odražajo v napakah kot so mehurčki, mozoli, vodne črte in druge. Proizvajamo razne frite, bele in črne, katere so glavni element za izdelavo emajla. Kar zadeva težkoče pri proizvodnji emajlov in frit ugotavljamo, da nimamo zadostnega prostora in primerne skladišča, da bi lahko spravljali svoje zgotovljene proizvode. Naši oddelki so precej zaprašen. Ne moremo nikoli tako očistiti oddelka, da bi bil vsaj na oko lep. Delo v teh prostorih je zelo težko in zelo nevarno za obolenje na silikozi. Ker imamo vsakodnevno opravka s kremenom (SiO₂), živcem in drugimi kemikalijami, je gotovo, da delavec prej ali slej zbolji za silikozo in posledica tega je, da je dela nezmožen ter predčasno upokojen.

Pred leti je bil ta problem zelo pereč. O tem so razpravljali na vseh forumih v podjetju. Topilnicvo so preuredili in postavili so dvigalo ter namestili pločevinaste posode za mešanice. S tem načinom dela se je znatno izboljšalo stanje naših delavcev. Danes beležimo manj obolenj, vendar pa nevarnost še ni docela preprečena.

V lanskem letu, letu 1961, ko smo začeli formirati EE, se je marsikaj spremenilo. Ta način, postavitev EE, je mnogo bolj prikladen in za delavca-proizvajalca vzpodbuden. Danes je v EE vsak posameznik sproti seznanjen s problemi in stanjem v družini, (če lahko tako imenujem EE) kajti kako bomo delali, pod kakšnimi pogoji in koliko bomo proizvajali, je prvenstvena naloga nas samih v EE, ki moramo skrbeti, da bo letni plan dosežen pa tudi presežen. Glavna naloga naše EE je, da v zadostni količini proizvaža razne emajle, da zadosti z emajlom EE-2. Do danes je naša EE v redu in v zadostni količini oskrbovala EE-2. Gledali in trudili se bomo tudi v naprej, da bomo naše planske naloge izvrševali pa tudi prekoračevali.

Iz razreza letnega plana je jasno razvidno, da plan proizvodnje ni majhen ter bo potrebno mnogo truda, da bo plan dosežen, pa tudi presežen. To svojo nalogo bo EE-6 izpolnila, seveda v kolikor ne bo prišlo do morebitnega zastoja bodisi v pošiljanju surovin ali kakšne večje okvare na strojih.

-kt-

Plan in mi

Na izredni seji našega DS-EE-2 z dne 25. 12. 1961 smo sprejeli osnutek proizvodnega plana za 1. 1962.

Pred nami je velika naloga.

Plan z 10.400 tonami emajliranih oziroma lakiranih izdelkov ni majhen. Po razdelitvi na mesec odpade na vsak mesec okoli 867 ton ali dnevno 34 ton. Plan po razrezu bo v zimskih mesecih nekaj večji kot v poletnih z ozirom na poletno vročino, dopuste in razna večja remontna dela. Vendar sodimo, da če smo v prejšnjem obdobju, ko smo imeli v obratu velika rekonstrukcijska dela lahko dosegli plan, bi ga morali tudi v letošnjem letu, saj obratujeta dve novi EKO peči.

V letošnjem letu ne predvidevajo tudi nikakršnih večjih rekonstrukcijskih del. V takšnih okoliščinah bi naj delali v letošnjem letu in upam, da z vse stransko zavestjo našega vodilnega kadra in z zavestjo nas vseh proizvajalcev, ne smemo kloniti. Za uspešno izpolnitev plana je bil pogoj: nova delovna sila. Pogoj je rešen, zato bo izpolnitev plana tem lažja. Vendar so člani DS EE-2 mnenja, da bi naj vodstvo podjetja ugodilo sledečim pogojem:

1. nemoteno obratovanje lužilnih strojev;

2. brezhibnost naprav; peči, trakoy, elektromotorjev in kompresorja;

Razgibana dejavnost

DELAVSKEGA SVETA EE 8

Ce lahko zaznamujemo močno razgibano dejavnost v ostalih delavskih svetih, velja ta ugotovitev tudi za delavski svet EE 8. V ekonomski enoti 8 deluje pet zborov proizvajalcev. Sektor ekonomike in investicijski sektor imata skupen organ zbora proizvajalcev, zbor proizvajalcev ima še kadrovsko socialni sektor, tehnični sektor, komerciala ter računovodski in pravni oddelek skupaj.

Za predsednika delavskega sveta EE 8 je bil izvoljen Srečko Jamnišek, za njegovoga namestnika pa Jože Štajnpihler.

Na 4. redni seji so obravnavali nekatera zanimiva vprašanja in določili nekaj tehtnih sklepov. V razpravi so omenili naraslo število nadur in problem kakovosti naših izdelkov. V tej zvezi so omenili OTK kot faktor, ki lahko z boljšim delom odločilno vpliva na zboljšanje kakovosti. Delavski svet EE 8 je mnenja, da je moč izboljšati kakovost naših izdelkov tudi z načrtnim izobraževanjem delavcev na tistih mestih, kjer se pojavljajo napake. Podčrtali so, da je treba prav dvigu kakovosti naših izdelkov posvetiti kar največ pozornosti in so mnenja, da bi sedanje kritično stanje v precejšnji meri popravilo določilo, po katerem bi priznali presežek le kakovostnim izdelkom, če bi ugotovili, da botruje izdelkom z napako slabo in neodgovorno delo.

V nadaljevanju seje so sklenili, da moramo zvišati zalogo gotovih izdelkov in spremeniti prvotno načelo, da mora biti zaloga v surovih, nedokončanih artiklih. Ob koncu so še sklenili, da bodo sklicali sestanek med komercialisti in tehniki, na katerem bodo skušali vskladiti medsebojne interese.

Delovanje obratnega

DELAVSKEGA SVETA v EE 7

Z izvajanjem decentralizacije delavskega samoupravljanja v našem podjetju je tudi naša EE 7 izvolila svoj obratni delavski svet in sicer dne 11. 12. 1961. Obratni delavski svet šteje 13 članov, za predsednika je bil izvoljen tov. Končan Vili iz mehanične delavnice, za podpredsednika pa tov. Herman Zmago iz elektro delavnice. Sam sestav obratnega delavskega sveta je pester, saj ga sestavljajo člani remontnih delavnic, to se pravi, da so zastopani razni poklici: orodjarji, ključavničarji, električarji, mizarji, zidarji in stavbeni kleparji. Delavski svet se sestaja redno vsak mesec enkrat — vmes imajo le izredna zasedanja, na katerih razpravljajo problematiko podjetja posebno pa probleme v sami ekonomski enoti, katerih ni malo. Doleglej se je naš obratni delavski svet pokazal kot prožen, in smo z njegovim delom zadovoljni.

Na prvi seji so izvolili razne komisije, ki naj razširijo centralne komisije. Izvolili smo komisijo za sklepanje in odpovedovanje delovnih mest v EE, komisijo za higiensko tehnično varnost pri delu in disciplinsko komisijo. Komisije sestavljajo člani delavskega sveta in pa člani zbora proizvajalcev. Komisije imajo nalogo, da same odločajo o potrebi delovne sile in o varnostnih napravah na delovnih mestih, kakor tudi o disciplini EE. Tako je dana možnost, da sedaj gospodarimo sami in damo vse naše znanje za razvoj samoupravljanja, katerega smo prevzeli nase. Nadalje je delavski svet na svojih zasedanjih razpravljaj o finančnem stanju EE. Poročila daje navadno vodja EE ing. Premšak Gerald. Vedno se razvije živahna diskusija.

Na začetku delovanja EE je bilo na višku precej upravičencev, sedaj pa se je izkristaliziralo, da ne morejo dobavljati višek pri več EE, temveč v tisti, v kateri delajo. Ko bo pa ustvarjen rezervni sklad EE, bodo tudi drugi lahko

Z občnega zbora ZB

Bil sem povabljen na občni zbor aktiva ZB naše tovarne, ki se je vršil dne 29. decembra 1961. Vabilu sem se odzval v prepričanju, da bo ta kot vsak drug občni zbor kjer se na svečan način obravnava delo organizacije skozi preteklo mandatno obdobje. Vendar sem bil v zmoti. Že referat, ki je trajal več kot eno uro in je bil primeren za kakšno proslavo dneva vstaje ali dan JLA. Ta referat je obravnaval vse drugo, samo dela našega aktiva ZB ne. Res je, da ni imel kaj obravnavati, saj se niso sestajali vse leto, za kar leži v prvi vrsti krivda na samem članstvu, ker odbor aktiva se je tu in tam sestel. Kljub večkratnemu prizadevanju vodstva aktiva, da bi organizirali med letom masovni sestanek, jim to ni uspelo vsled pasivnosti članov. In prav to je vzrok, da so posamezni člani čakali leto, da bi potem na občnem zboru obravnavali le svoje osebne probleme in ne problemov aktiva. Diskutantov je bilo veliko, vendar se niti eden ni dotaknil dela aktiva, oz. organizacije. Da je bila atmosfera nezdrava, so dosti pripomogli člani, ki so prišli na sestanek v vinjenem stanju in so grobo vpadali v besedo diskutantom.

Moje mišljenje je, da bi se morala oragnizacija večkrat sestajati med letom in da bi morali na takšnih sestankih razpravljati o svojih težavah in problemih, ne pa čakati občni zbor. Mislim pa tudi, da bi organizacija, oz. aktiv ZB, moral posvetiti več skrbi ugledu svoje organizacije in da bi morala izključiti iz svojih vrst nekatere člane svoje organizacije, ki niso v njej zaradi drugega, kakor zaradi intrig in svojih sebičnih interesov. Če bi te in podobne napake odpravili mislim, da ne bi bilo problema udeležbe na sestankih ali občnih zborih ZB našega aktiva. Jaz vidim organizacijo ZB kot organizacijo, katera se ne more izpopolnjevati z mlajšim kadrom, katera ne more in nima od kod regrutirati mlajše člane, zato je tembolj važno, da se v taki organizaciji ohranijo tisti plemeniti ideali, za katere so se njeni pripadniki borili in žrtvovali svojo kri in življenje. Pišem te vrstice v upanju, da bodo člani ZB o tem razmišljali in da bodo ukrenili vse potrebno, da bo bodoči občni zbor boljši, kakor je bil ta. S. F.

BASIST — EMAJLIREC

Basist mariborske Opere, Aleksander Kovač, (ki je nekaj let delal v našem podjetju) je naslovil na upravni odbor prošnjo v kateri prosi, naj mu dovolijo emajliranje nekaterih dekorativnih skulptur. Upravni odbor je prošnji ugodil in nekaj dni kasneje se je v podjetju pojavil Kovač.

V svojem prostem času se Aleksander Kovač daje s problemi sodobne uporabne umetnosti, katere rešuje predvsem z varjenjem najrazličnejših oblik pločevine. Te zvarke je pri nas emajliral — in sodeč po njegovem zadovoljnim obrazu — z emajliranjem uspel.

Upravni odbor ni z dovoljenjem hotel obogatiti slovenske umetnostne zakladnice; hotel je le ugoditi želji človeka, ki je bil nekdan naš delavec.

upravičeni na posebno nagrado — n. pr. obratni knjigovodja EE 7.

Sej obratnega delavskega sveta se poleg članov udeležujejo tudi vsi obratovodje pri vseh razpravah ter tako pomagajo reševati probleme. Le tako bo možno doseči zaželjene uspehe in rešiti naloge in plan katerega smo si zadal.

Nezainteresirana mladina

Večkrat govorimo in pišemo o delu mladine in o možnostih, ki jih ima mladina za svoje izživljanje v prostem času. Če se povrnemo za nekaj mesecev nazaj, vidimo, da smo na sejah komiteja in sekretariata poudarjali, kakšne oblike dela bi bile najboljše, da bi mladino pritegnili. Seveda pa se moramo vprašati, koliko od tega je bilo izvršenega. Ugotavljamo, da uspešno še nekako do vodij sekretariata in jim nakazemo delo, ti pa ne izvršujejo svojih nalog. Ne prenašajo na ostale mladince, na sploh z njimi premalo delajo.

Delo mladinske organizacije

Marsikdo se vpraša: »Ali naša mladinska organizacija kaj dela?« Da, res je tako! To se sprašujejo tudi mladinski funkcionarji. Kaj naj storimo, da se bi delo v naši organizaciji izboljšalo, da bi ga dvignili na raven, kjer je bilo pred leti.

Prvo kar ugotavljamo je, da naši sekretariati v aktivih malo ali pa sploh nič ne delajo. Kje naj iščemo vzroke za to? Morda pa so neaktivni predsedniki aktivov ali pa smo vsi preveč popustljivi. Napisala bi par vrstic o delu sekretariata. Njihova prva naloga je, da vključijo v organizacijo vse mladince, ki se zaposlijo v našem podjetju, da poberejo članarino, ki znaša komaj 120 din, da prispevajo pri pospeševanju proizvodnje, da se mladina v čim večjem številu udeleži udarniškega dela in še mnogo je dolžnosti sekretariata. Da bi pa to izpolnjevali — nam do danes še ni uspelo. Da člani sekretariata ne delajo, sklepam, ker so premalo odgovorni za svoje delo. Ko se vsak torej zberemo v dvorani DS, da bi rešili najnujnejše probleme, je prisotnih le majhno število članov, vedno isti, drugi pa brez opravičila ali vzrokov ne pridejo na sestanek. Ker, če bi člani sekretariata dobro delali ter bi mladina vedela za vse kar se obravnava na sejah komiteja, bi lahko upali na uspeh. Da pa ne bom krivila za naše neaktivno delo le

Zato bo naloga komiteja, da o tem razpravlja in takšne mladince, ki ne izpolnjujejo svojih nalog, izključi iz svojih vrst ter jih zamenja s takimi, ki bodo delali in bodo naloge tudi izpolnjevali.

Zelja nas — članov komiteja — pa je, da bi na situacijski konferenci, ki bo 1. februarja, mladinci in mladince povedali nepravilnosti pri vodstvu organizacije in bi si zidali naloge in oblike dela, ki bi bile resnično v interesu mladine.

Predsednik TK LMS
Adi Pečnik

člane sekretariata, moram poudariti, da tudi člani komiteja niso tisto, kar bi morali biti. Zelo neodgovorno izvršujejo delo, neopravičeno izostajajo od sej in se ne zavedajo, da jih je mladina izbrala za svoje zastopnike.

Še nekaj besed o idejno vzgojni komisiji. Komisija si na vsaki izmed sej zada naloge. Na programu so predavanja: Mladina v samoupravnih organih, III. plenum CK ZKJ, vendar nismo pozabili tudi na seminar za vodenje sestankov, saj nam prav tega znanja primanjkuje. Ko pišem o predavanjih, moram kritično oceniti obisk predavanja. Mladina pred vojno in po njej. Predavanje je odpadlo zaradi slabega obiska. Kaj si je mogel misliti predavatelj? Ali sploh ni mladince, ki bi bil zainteresiran za to ali ono temo predavanja? Res je žalostno, da tako velik kolektiv s toliko mladine ne more zagotoviti občinstva.

Upam, da bomo v bodoče izvedli predavanja z uspehom, ter da ne bo predavanju prisostvovalo le 4 ali 5 mladincev, temveč vsi.

Da pa se bo delo izboljšalo, bomo morali vsi, ne samo vodstvo mladinske organizacije krepko prijeti, ter bomo čez nekaj mesecev govorili o uspehih, saj so nam dane vse možnosti, da postavimo temelj naši mladinski organizaciji.

Černec Jožica

Iz poročila Staneta Kavčiča

Ko je predsednik republiškega sveta sindikatov Slovenije Stane Kavčič govoril o raznih vprašanjih in problemih, ki se pojavljajo v gospodarskih organizacijah v sedanji razvojni stopnji, je med drugim dejal: Zal še vedno ne moremo trditi, da v delovnih kolektivih in njihovih medsebojnih odnosih ni več birokratizma. Ta birokratizem se kaže predvsem v tem, da se pred delavci skriva osnovna vsebina meril za delitev čistega in osebnega dohodka, iz strahu ali oportunitizma se skriva pred njimi dejansko gospodarsko stanje, bilanca in finančni rezultati z izgovorom, da kolektiv ni dovolj zrel itd. Še vedno skušajo tu in tam voditi politiko zaprtih vrat, delovnemu kolektivu prikrijevajo daljnosežne načrte glede rekonstrukcij in investicij, skrivajo razne individualne dogovore in obljube, ki so jih dali posamezniki znancem, prijateljem ali tovarišem iz višjih forumov.

Slabo obveščanje kolektivov je ena osnovnih oblik birokratizma in koncentracije oblasti v relativno ozkem krogu operativnega

vodstva posamezne gospodarske organizacije.

Višek birokratskih pojavov so seveda vsi tisti primeri, kjer so delavci od spodaj tako stanje kritizirali, pa je bil nanje izvršen pritisk, ponekod celo z grožnjami za odpustitev in v nekaterih celo z dejansko odpustitvijo z dela. Če bi tako ravnali, je menil Stane Kavčič, bi zadušili vsako individualno iniciativo in samostojno iskanje rešitev. Če se delavec pri svoji kritiki morda ne moti, mu je treba dokazati, da njegovih napadnih kritičnih pripomb ni moč sprejeti, toda poskusiti mu je treba dokazati to z demokratičnimi sredstvi, ne pa mu groziti in izvajati pritisk nanj zato, ker se moti.

Odločili smo se, da ponatisnemo ta del poročila zato, ker v največji meri zadeva tovarniška glasila. Priznati moramo, da nas pripombe o slabem obveščanju, o politiki »zaprtih vrat« in drugo — ne tangirajo docela, saj smo tudi doslej skrbeli za vsestransko informiranost. Za nas je le pobuda za boljše delo in hkrati nit, ki nakazuje cilj našim prizadevanjem.

Uredništvo

Halo, halo

tukaj, veseli emajlirci!

Po velikih uspehih, ki jih je naša dramska skupina dosegla s komedijo »Ameriška tatvina« in dramo »Včeraj popoldne« je skupina mladih »veselih« emajlircev sklenila prikazati svojemu občinstvu »Vesel večer«. Sklenjeno — narejeno! Izbrali so vodstvo, glavne igralce, šepetalko, glasbenike, določili, kdo bo vodil propagando, kdo bo za reprezentanco, kje bodo proslavili uspeh — in začeli z vajami. Vadili so, kregali se, planirali, sanjarili in končno je prišel dan, ko so zamenjali vodstvo in režiserja, glavne igralce in šepetalko. In zopet so vadili, se znojili, kregali, smejali, da bi na koncu rekli: »Tovariši in tovarišice, jutri bo generalka, pojutrišnjem premiera«. Naprosili so glasbenike — amaterje, jim obljubili 20 tisočakov, najeli dvorano in premiera je bila tu. Bil je to veličasten uspeh — ne v dvorani — v gostilni. Ko so se najedli in napili, ko ni bilo denarja za plačanje računov, so jim muzikanti velikodušno oprostili plačilo. Oni so se pa obvezali, da se bodo z gostovanjem rešili finančnih težav. Plačali bodo račune in še ostalo jim bo. Naredili so veliko propagando. V Kranj gredo! Vadili so ponovno. »Tovariši, karte v Kranju so vse prodane!« je govoril vodja propagande. Prišel je dan, ko so se z brzino 35 km na uro odpeljali z avtobusom novim uspehom naproti. Uspeh je bil veličasten! V dvorani, ki sprejme 500 ljudi je bil cel Kranj z okolico — okoli 100 ljudi na vsaki predstavi. Temu primeren je bil tudi finančni uspeh. Res moramo priznati, aplavzov je bilo veliko, samo škoda, da te aplavze niso čuli tisti, ki željno pričakujejo, kdaj jim bodo račune plačali! Res škoda! Sicer pa, upajmo, da bo še takih gostovanj več.

Končal bom. Zbudil sem se namreč! Vse to kar sem napisal se mi je sanjalo. Včasih so sanje resnične, včasih ne. Jaz v sanje verjamem! Pa vi?

Kroflič Vlado

Obiskali so bolne

Teško je, če si bolan in brez svojecev, ki bi te prišli obiskat v zdravilišče, bolnišnico in celo na dom. V takem položaju si vsakdo želi tovariške besede in tolažbe. Zato morajo imeti veliko pozornosti prav naši sindikalni odbori po ekonomskih enotah, da posvečajo svojo skrb svojim bolnim članom. Med letom so naši sindikalni odbori opravili več obiskov pri svojih članih vendar so najbolj dobrodošli obiski pred novim letom.

Izvršni odbor naše sindikalne podružnice je kot vsako leto ob novem letu in prazniku dela določil tovariše, ki naj obišejo dalj časa bolne v zdraviliščih, bolnišnicah in domovih. Vseh sicer ni bilo mogoče obiskati, vendar so obiskali večino bolnih in prav ob tej priliki so se slišale hvaležne in vesele besede. Marsikdo so celo potekle solze, ko so zagledali tovariše, ki so jim prišli voščiti novo leto in kateri so jim v imenu Izvršnega odbora zaželeli, da se čim prej pozdravijo in se vrnejo v našo sredino.

VTISI S POTI PO PLANINAH BRATSKIH REPUBLIK

Nedvomno je vsako leto največje otroško doživetje prihod dedka Mraza. Nanj se veselijo celo leto, govorijo o njem in ga pričakujejo. In ko pride... le kdo bi mogel popisati radost v njihovih očeh, njihova hitro utripajoča srčeca in od začudenja razprta usta.

Njihova hvaležnost dedku Mrazu in našemu kolektivu, ki je omogočil snidenje z njim; hvaležnost za bogato obdaritev in enkratni dogodek, je brezmejna. Morda je bila letos še bolj upravičena kot lani, saj je bil sprevod lepši in neprimerno bolje pripravljen.

OBROBI

A kaj, ko je vse veselje skalil dogodek, ki zasluži vso grajo. V mislih imamo majhnega dečka, ki je z veseljem oblekel palčkova oblačila, sledil dedku Mrazu na balkon, ne da bi slutil, kako se bo njegova vloga tragično končala. Ker ni bila električna napeljava dobro zavarovana, se je ob stiku z ograjo zaiskrilo. Iskra je zažgala dečkovo pokrivalo, ki mu je osušilo lase in opeklo dobršen del čela. Odpeljati so ga morali v bolnišnico. Dečkova in njegovih staršev radost je dobila kar se da žalosten epilog.

Naš namen ni iskati krivca. Opozoriti hočemo le, da se kaj podobnega ne sme več primeriti. Nikoli več!

Če lahko ob tem žalostnem dogodku govorimo o sreči, potem je sreča prav gotovo v tem, da so ostali malčki nepoškodovani. Lahko bi jih bilo v bolnišnici še več.

Iz Celja smo se z vlakom odpeljali preko Zagreba, Beograda in Skoplja do Tetova.

Vseskozi po poti proti Popovi Šapki smo srečavali domačine — Šiptarje, ki tu vsi od najmlajšega do najstarejšega nosijo na glavi bele čepice. Tu tudi gradi mariborska Metalna gondolsko žičnico, ki bo gotova letos ter bo služila največ smučarjem. Zime so tu na Sari dolge tako, da je smučanje možno že od začetka novembra, pa vse tja do konca maja.

V planinskem domu na Popovi Šapki (1785 m) so nas sprejeli prijazno. Po razmestitvi v sobo, smo se dobro navečerjali ter se seznanili z osebjem tega doma, ki je zelo številno — okrog 12 ljudi, če upoštevamo, da smo bili takrat mi edini gostje. Vsi so Šiptarji, razen upravnika in natakarja. Ta večer smo se vsi zgodaj odpravili v postelje, saj smo bili zelo utrujeni.

Naslednje jutro, bil je torek, smo se napotili po navodilih natakarjev proti glavnemu vrhu Šar planine Titovem vrhu, ki le malo zaostaja za Triglavom, saj je visok 2747 m. Ker v teh krajih poti niso markirane, smo bili prepuščeni sami sebi in svoji orientaciji. Natrpali smo nahrbtnike s hrano za ves dan, čutaricami, kuhalnikom in kar je bilo naj-

smo jo kar naravnost navkreber važnejše — fotoaparati. Mahnili in ker nismo vedeli prave poti, smo jo »sekali« kar po bližnjici. Prišli smo na Ceri Pašino, okrog 2500 m visoko, od tu pa smo se po malici podali na Vakof. Tu se nam je odprl krasen razgled na Titov vrh in ostale bližnje in daljne vrhove. Naleteli smo še na precej velike krpe snega.

Po krajšem počitku in posvetu, smo se napotili proti glavnemu vrhu, ki smo ga že videli pred seboj. Bilo je treba še preko Bakerdana ter sedla pod samim Titovim vrhom. Vrhovi so tu porasli s srednje visoko travo. Tu in tam je nekaj kamenja, ki se pa precej razlikuje od našega v Kamniških Alpah. To so velike plošče, ki jih uporabljajo domačini za krove svojih koč. Zelo utrujeni in lačni smo prišli na vrh. Tu stoji precej velik stolp, ki je na zunaj precej dobro ohranjen. Toda, ko smo prestopili prag, nam je zastal dih. Oprema je bila vsa polomljena in razbita. Odločili smo se, da si kosilo pripravimo kar na prostem. Makaroni, ki so se zelo dolgo kuhali, so nam zelo teknil, čeprav je bilo nekaj še surovih. Po kosilu smo se šele začeli razgledovati naokrog. Levo in desno so se razprostirali vrhovi od Koraba pa vse tja do Ljubotena. Pod nami pa je ležala prekrasna dolina, podobna našim Vratom. Škoda je le bilo, da nismo mogli nikjer dobiti zemljevida; tako, da je pred nami bilo precej vrhov brez imena.

Naslednji dan smo bili od poti precej izmučeni in žuljavi, zato smo sklenili, da ne gremo predaleč. Blizu doma stojita dve vlečnici za smučarje ter 35 metrska smučarska skakalnica. Vse naokrog so prekrasni tereni za smučanje. Šli smo proti Jelaku, kamor smo prišli po slabi uri hoje. Tu je pokrajina precej drugačna. Kakor je svet okrog Popove Šapke porasel le s travo, brez drevja, tako je tu vse poraslo s smrekami in bori. Med njimi stoji lep planinski dom, ki je v popravilu in ga ima v najemu tekstilna tovarna Teteks iz Tetova.

Tudi v petek nismo imeli sreče z vremenom. Megle so se vladile na višini okrog 2000 m. Vsi vrhovi so bili v megli. Tudi ta dan se nismo mogli podati proti naši Kobilici. Zato smo sklenili oditi proti oddaljeni vasi Lešnici. Zvečer smo gledali televizijski program.

V soboto zjutraj smo se prebudili ter ugotovili, da je vreme v redu, saj je bilo popolnoma jasno. Takoj smo se odpravili na pot. Ko se je pričelo svitati, smo že bili pri Jelaku. Od tu nas je pot vodila zelo strmo navzdol. Orientacija je bila težka, saj smo hodili po gostem gozdu. Po dveh urah smo prišli do vasi Brodac. To je šiptarska vas s približno 50 hišami. Ženske so se pred nami skrivale, z moškimi smo pa navezali prijeten pogovor. Po zajtrku smo nadaljevali pot proti Kobilici. Kmalu se je nebo pooblačilo in pričelo je rositi. Ker smo računali, da bo to le prehodnega znač-

ja, smo šli dalje. Ker so se pa megle z grmenjem vse bolj valile proti nam, smo po krajšem posvetu sklenili, da je bolje, če se vrnemo. To se je tudi pozneje izkazalo za pravilno. Tudi zadnji dan na Popovi Šapki je bil deževen. Pozno popoldne se je zvedrilo.

Bil je torek — dan, ko je bilo treba pobrati šila in kopita. Zgodaj zjutraj, tokrat po lepem, sončnem vremenu, smo se spuščali proti Tetovu. Po krajšem ogledu mesta, smo se napotili na postajo. Po prihodu šinobusa v Skopje, smo imeli še nekaj časa do odhoda aviona. V letalo smo vstopali

s čudnimi občutki, saj nam je vsem bila to prva vožnja z letalom. Takoj po vzletu letala so občutki izginili. Pogled je bil čudovit. Dve uri, kolikor traja vožnja do Titograda, sta prehitro minili.

Iz Kotora smo se polni lepih spominov vračali proti domu preko Dubrovnika, Splita, Zadra in Reke. Od tu pa z vlakom do doma.

Na tem mestu se v imenu vseh članov, ki so se udeležili tega izleta, zahvaljujem planinski skupini, ter upravi podjetja, ki sta nam omogočila prelepa doživetja.

Franc Gaber

Če študent...

Ljubljana, 5. januarja 1962. V prostorih trgovinske zbornice v Ljubljani je bil sestanek med našimi študenti, ki študirajo na visokih šolah v Ljubljani in predstavnikih upravnih, samoupravnih in političnih organov in organizacij našega podjetja. Sestanek je bil zanimiv in ploden.

Tovariši iz podjetja so študentom tolmačili sistem samoupravljanja, način decentralizacije samoupravnih organov pri nas, dolžnosti in pravice teh in podobno. Podrobno so jim obrazložili perspektivni razvoj podjetja, povedali so jim, v kolikšni meri smo doslej že uspeli za rekonstrukcijo, kaj nameravamo rekonstruirati v letošnjem letu kakšne ugodnosti in kolikšno povečanje proizvodnje pričakujemo po končanih rekonstrukcijskih delih. Opisali so jim našo skrb za kadre in podobno.

V tej zvezi je prišlo do zanimive razprave. Ugotoviti moramo, da se profil strokovnjaka, ki ga zahteva industrija dokaj razlikuje od strokovnjaka, ki ga po sedanjem sistemu visokega šolstva oblikujejo različne fakultete. Študentje so našli niz težav (posebej še oni, ki so »poskusni kuncici« reformiranega šolstva), s katerimi se srečujejo vsak dan. Profesorjev ni, pravijo, vsaj toliko ne, kolikor bi jih bilo potrebno za normalni študij. Več ali manj so to stari profesorji, ki ne prilagajajo sistema predavanja novim študijskim pogojem. Skript ni, še manj je domače strokovne literature. Večstopenski študij po eni strani časovno skrajša študijsko dobo, po drugi pa ne omogoča temeljitejšo predelavo snovi in docela duši vsakršno družbeno politično udejstvovanje študentov.

V razpravi so tudi ugotovili, da nov sistem visokega šolstva ni docela zajel in upošteval zahtev industrije. V tej zvezi so študentom predstavnikih podjetja obljubili, da bodo po svoji strani povzeli potrebne korake, da bodo strokovnjaki na fakultetah le-te upoštevali.

Koristen sestanek s študenti, ki bodo postali danes ali jutri aktivni člani naše delovne skupnosti, je natanko orisal profil strokov-

njaka — takšnega strokovnjaka, kakršen je potreben naši industriji. Čeprav je strokovnost primarnega značaja ni edina kvaliteta, ki bi jo naj bodoči inženir ali ekonomist imel. Mi potrebujemo človeka, ki bo poleg svojih strokovnih sposobnosti tudi družbeno in politično aktiven. Potrebujemo intelektualca, ki bo znal mobilizirati, ki bo z računi dokazoval in upravičeval svoje ideje, potrebujemo človeka, ki bo mislil tudi na jutri. Skratka — pričakujemo človeka, ki si bo znal s svojim aktivnim delovanjem v kolektivu pridobiti zaupanje naših delavcev. To pa ni lahko.

Opazili smo, da se študentje ne poznajo med seboj. Predlog, naj osnujejo klub, so z razumevanjem sprejeli. Dogovorili so se, da se bodo sestajali vsak drugi mesec. Na teh sestankih bodo izmenjali izkušnje, se pogovorili o problemih, ki jih imajo in pomagali drug drugemu. Obljubili so tudi, da bodo sledili našim prizadevanjem in nas obiskali ob vsaki priložnosti.

Študentje sodijo, da je naša politika štipendiranja, posebej še naš odnos do njih, docela pravi. Naj omenim še to, da je vseh študentov na srednjih, višjih in visokih šolah 73. Ze ta številka sama pove dovolj in je ob tem številu vsak komentar odveč.

Ko so jim ob koncu sestanka razdelili še denarne nagrade, je bila posoda hvaležnosti zvrhana. Vprašal sem tovariša Jančigaja, kaj bo počel z denarjem. Njegov »proračun« je enostaven:

»Odplačati moram zimske čevlje, ki sem jih kupil na kredit, pa tudi očetu se nameravam oddolžiti s skromnim novoletnim darilom«.

Povem naj še, da bo tovariš Jančigaj diplomiral že ta mesec na TVŠ, fakulteti za strojništvo.

Tudi tov. Cokan, ki je letos še bruc, namerava denar uporabiti kar najbolj koristno. Pravi, da kakšnih posebnih potreb nima, da pa bo kupil knjigo vaj iz matematike takoj, ko bo v prodaji.

Takšno je bilo srečanje z njimi, ki bodo kmalu naši sodelavci: prijetno in koristno.

PISALI SO O NAS

Zadnje dni minulega leta smo zasledili med poročili Radia Ljubljana vest, da bodo jugoslovanski proizvajalci emajlirane posode povečali proizvodnjo emajlirane posode v letošnjem letu za polnih 17.000 ton. Največji delež povečanja so prisodili našemu podjetju. Prav gotovo je bil pisec članka napačno poučen, saj znaša planirana proizvodnja vseh proizvajalcev (po podatkih našega analitskega oddelka) za letošnje leto skupno le 12.800 ton emajlirane posode. Številka planirane proizvodnje je za celih 4200 ton nižja od številke, ki jo omenja pisec kot povečanje.

Tudi Zvone Kržišnik omenja naše podjetje v svoji reportaži o jugoslovanskem izvozu v letu 1962, ki je bila na sporedu Radia Ljubljana prvi dan v novem letu. Casopisi: Celjski tednik, Večer in Delo so objavili okusno izdelano propagandno sporočilo o naših pepelnikih »4 krat AS«. Sporočilo je bilo objavljeno dvakrat.

Dnevnika Večer iz Maribora in Delo iz Ljubljane ter domači tednik so objavili reportaže s slavnostne otvoritve nove elektrokontinuirne peči. Vsi poudarjajo, da je nova elektro konti peč pomembna pridobitev za naše

podjetje. Navajajo prednosti električne pred plinsko pečjo; boljše delovne pogoje, večjo kapaciteto, odpravo nočne izmene in drugo. Vse reportaže so dokumentirane s fotografijami. O otvoritvi velikega objekta v naši emajlirnici sta poročala lokalna radijska postaja v Celju in RTV Ljubljana.

V prvi številki novega slovenskega tednika Nedeljski dnevnik ki ga izdaja ljubljanski dnevnik in ki je izšla v zelo veliki nakladi, smo zasledili propagandno informacijo o pastel posodi.

Intervju z vodjo kadrovske-socialnega sektorja je objavil pisec I. Z. v Večeru 6. januarja. V obsežnem dopisu so objavljeni odgovori Joška Plahutnika v zvezi z nekaterimi problemi kadrovske socialne politike nasploh. Omenjen je postopek sprejemanja novih delavcev, skrb za kadre itd.

Op. ur.: Žal smo za to prvo številko uspeli zbrati le nekatere stavke, ki so bili objavljeni v tisku. To pa zato, ker uredništvo še nima naročenih časopisov. Ob ljubljam, da bomo problem rešili do naslednje številke. Takrat vas bomo mogli v tej rubriki obveščati o vsem, kar pišejo o nas slovenski časniki in radijske postaje.

KADROVSKE VESTI

NOVO SPREJETI V CASU OD 15 XII. 1961 DO 15. I. 1962

Zenske:
 Ulaga Ana, Pohajač Matilda, Stimluk Mina, Razboršek Veronika, Vuk Terezija, Habjan Silva, Mirnik Karolina, Srebot Ljudmila, Kapl Terezija, Kenda Jožefa, Obreza Jožefa, Orlčnik Justina, Rezar Anica, Toplak Rozalija, Vidmar Marija, Vok Ivana, Serjan Frančiška, Belina Anica, Blakač Irena, Černič Jožefa, Kovač Antonija, Pevec Marija, Rajniš Monika, Taichmeister Justina, Zaberl Genovefa, Čeh Elizabeta — usl. Skratek Marija, Brejc Marija, Dereani Zofija, Gabrovec Marija, Vodnik Anka, Udovič Olga, Čavs Frančiška, Keblič Helena, Skrinjar Terezija, Hercog Rozemaria — usl., Habjan Zofija, Močilar Jožefa, Timovšek Agata, Zupanc Dragica, Lah Cvetka, Majger Elizabeta, Romih Marija, Penev Erika, Tilinger Marija, Mastnak Justina, Turnšek Marija, Vervega Danijela, Grabler Berta, Hribernik Marija, Jelovšek Anica, Klokočar Terezija, Kolenc Marija, Santej Vida, Turnšek Cvetka, Verk Ivana, Založnik Ema, Colnarič Marjana.

Moški:
 Podgoršek Franc, Radakovič Lazo, Rozman Ernest, Vidovič Pavao, Tratnik Milan, Mauh Stefan, Hrastnik Adolf, Kolar Josip, Stukelj Stanislav, Hrovat Marjan, Zver Ludvik, Mahar Janez, Gavez Anton, Buzina Stjepan, Voršnik Stanislav, Mulej Karl, Potočnik Andrej, Majcen Rikard — usl., Senica Silvester, Vout Ignac, Kropce Stefan, Plak Stefan, Bole Ivan — usl., Koštomaj Mihael, Koštomaj Jože, Koren Jože, Mamuza Nikola, Rozman Franc, Ašič Viktor, Domuz Veseljko, Palir Janez, Veber Slavko, Krušič Ivan, Mlinarič Danijel, Boršnek Ferdo — pomožno, Hudej Martin, Skok Franc, Salej Jakob, Udovič Franc, Zupane Franc, Seško Karl, Lipovšek Leopold, Podvornik Janko, Notersberg Vjekoslav, Križan Alojz, Dvoršak Franc.

PODJETJE SO ZAPUSTILI V TEM CASU:

Zenske:
 Palir Ljudmila — umrla
 Monfredo Justina — upokojena
 Tratnik Terezija — samovoljno

Moški:
 Fedran Peter-usl. — na lastno željo
 Horvat Rudolf — poizkusna doba
 Čuk Janez — na lastno željo
 Krajnc Vladislav — na lastno željo
 Ratelj Jože — samovoljno
 Badovinac Vlado — poizkusna doba
 Cimerman Marjan — samovoljno
 Skok Franc — na lastno željo
 Brečko Ivan — na lastno željo
 Cirkulan Adolf — k vojakom
 Leber Stanislav — poizkusna doba
 Kač Anton — samovoljno
 Novak Milan — k vojakom

UMAG da ali ne?

Predsednik Občinskega ljudskega odbora, ki je obenem tudi predsednik Turističnega društva Umag, je predlagal našemu podjetju, da si uredi kraj oddiha v njihovem mestu. Zato smo formirali posebno komisijo z nalogo, naj si ogleda kraj in prouči možnosti za letovanje naših ljudi v Umagu.

Reči moramo, da so pogoji ugodni. Občina Umag in tamkajšnje Turistično društvo nam nudita v 3-4 letno uporabo velik kulturni dom s prekrasno kinematografsko dvorano, javno knjižnico, veliko dvorano, restavracijo in še neurejeno kuhinjo. Na voljo nam bi bil televizor, ki je že v enem urejenih prostorov, na voljo nam bi bilo celo prvo nadstropje, ki pa še ni urejeno. Tam bi bilo moč urediti lične sobe. Prostora je dovolj — kapacitete bi bile enake kapacitetam v Moščenički Dragi.

Zanimalo nas je, kako je z ostalimi pogoji. Kraj in okolica je lepa. Plaža ni urejena, vendar je prostora za kopalce dovolj. Prehrana je cenena. Tudi turistična taksa po osebi znaša le 25 din (Moščeničkra Draga 100 dinarjev). Liter vina je moč kupiti za 200 dinarjev, dovolj imajo različnih primorskih specialitet, dovolj je sadja.

Poleg vsega nam še nudijo parcelo v Savudriji, kjer bi pričeli z gradnjo lastnega počitniškega doma.

Danes še ne vemo, kako bo s finančnimi sredstvi, ki bodo odločilni faktor pri presoji in odločitvi za ali proti. Zato še ne moremo pisati o tem. Prepričani smo pa, da bodo organi delavskega samoupravljanja in uprava podjetja storili vse, da bodo našim delovnim ljudem letos omogočili prijetno letovanje na jadranski obali.

Moderna četrt Casablanke — gledana iz pristaniške smeri.

OB EKVATORJU

III. nadaljevanje

Predvideni dnevi zadrževanja v Gani gredo h koncu. Večkratne intervencije na francoskem konzulatu v Akri, da bi dobil vstopno vizo za področje Slonokoščene obale, kjer bi bilo potrebno obiskati uvoznike v tamkajšnjem glavnem mestu Abidjanu, končno v zadnjem trenutku pripeljejo do izdaje tako željenega tranzitnega dovoljenja, ki pa je omejeno samo na enodnevno bivanje v Abidjanu. To je čas od prihoda aviona iz Akre v Abidjan do daljnje zveze avionskega prometa do Dakarja odnosno proti Casablanki. V naglici se prepeljem na letališče v Akri, odkoder pa odletimo z manjšo zamudo vsled nevihte z manjšim letalom proti Abidjanu. Pilot vodi letalo ves čas ob obali in po dvournem letu začnemo krožiti nad večjim obalnim mestom, čigar področje sega od lagunskega polotoka, koder so dobro vidne pristaniške naprave, do urbanistično pravokotno izpeljanih ulic na lahno se dvigajočem pobočju. Pritisk tlaka na čutne organe potrjuje, da se s precejšnjo naglico spuščamo proti obalnemu področju ter se kmalu zatem po pojenjajočem pospešku zaustavimo pred letališkim poslopjem Abidjana.

Ker leži letališče dobrih 15 km od mesta, moram v mesto s taksijem, zlasti še, ker ni avtobusne zveze. V opoldanskem času zaman hitim od hotela do hotela, iščem po telefonu prenočitvene možnosti in se končno moram predati upanju, da bom ta vsakdanji problem rešil končno le s pomočjo tamkajšnjih trgovcev.

Po nagonu pričnem obiskovati trgovce. Po zaslugi neke francoske firme prenočim v komfortno opremljenem družinskem stanovanju, čigar najemniki se v tem času nahajajo na dopustu v Evropi. Večerni sprehod po glavnem bulvarju mesta Abidjan daje videz tipičnega življenja mesta v tropskih krajih, ki so ga Evropejci v novejšem času izgradili predvsem za svoje potrebe. Ne manjka restavracij in manjših prehodnih barov — kot imenujejo Francozi svoje točilnice — kavarne s popolnoma odprtimi stenami proti ulici. Skratka na vsakem koraku človek občuti francoski utrip življenja, ki je lasten prilikam metropole. Seveda je tako samo v ožjem središču mesta, ki si ga v kratkem času bežno ogledam. V središču mesta kultiviran nasad parka mrgoli v ogromnih jatah velikih netopirjev, ki hlatajo po zraku v ostrih vijugah iskaje hrane za svoje lačne želodce po dnevnem spanju. Naravna bogastva dežele, ki daje bogate žetve kave, kakaa, palminega olja, bombaža, banan in sladkorja poleg velikih množin dragocenega tropskega lesa, ki ga je izjemoma to moč pod ugodnimi pogoji prepeljati v bližnjo dobro oskrbovano in s celim sve-

tom povezano luko, so seveda na tem mestu koncentrirala v zadnjih letih velike kapitale in ker trgovina daje podjetnikom ogromne dobičke, je mesto samo odraz skrbnega investiranja Evropejcev v izgradnjo stanovanjskih hiš, velikih skladišč in pisarn ter v izgradnjo okolja po evropskem vzoru. Pred slovesom mi naš glavni kupec še zaupa, da je moral za moj prihod položiti pri pristojnih oblasteh precejšen garancijski znesek, sicer sploh ne bi mogel priti z letališča v mesto in bi moral prenočiti zasilno kar na letališču ter tamkaj počakati na odlet letala proti Dakarju.

Po manj kot 24 urnem bivanju v deželi Slonokoščene obale, ki se je medtem osamosvojila, a je še vedno v sklopu francoskega monetarnega področja, startam v velikem letalu francoske družbe Air France na pot proti Maroku. Letimo nad nepreglednimi tropskimi gozdovi na robu kopnine proti Liberiji, kjer se v notranjosti spustimo na letališče glavnega mesta Monrovia. Letališče se vidi iz ptičje perspektive kot slabo porasli rumeni otok sredi nepreglednega morja bujnega tropskega gozda. Polurni vmesni pristanek v provizorijih letališča omogoča srečanje z domačini, ki so se tod naselili po ponovnem prihodu iz južnih pokrajin Severne Amerike in na tem obalnem področju v preteklosti osnovali prvo samostojno črnsko državo. V takem okolju se nikakor ne morem otresti občutka, da nisem na jugu ameriške celine, ki jo v Evropi poznamo po raznih ameriških filmih.

V nadaljnjem letu puščamo pod sabo obalo angleškega področja Siera Leone kar po naše pomeni — gorovje levov) in Gambije, zatem pa se letalo ostro obrne proti odprtemu morju, da bi čim dlje obletelo obalo Gvineje. Po daljšem poletu nad nepreglednimi površinami morja, za katerimi na zahodu zahaja sonce, ponovno spremenimo smer leta. V poznem mraku smo zagledali v daljavi lahen sij umetne svetlobe, ki kmalu zatem potrdi prihod v Dakar, strateško važno mesto in največje pristanišče na Zapadni afriški obali. Gosto posejane svetilke med temnimi črtami uličnih blokov segajo od samega zaliva mesta do oddaljenejših pobočij hribovitega terena polotoka. V siju signalnih svetilk ogromnega letališča, odkoder skoraj vsako uro odletavajo ogromna letala na svojo pot proti Južni Ameriki, da bi v neprekinjenem večurnem poletu premostila impozantne daljave oceana ter se varno približala južno-ameriški kopnini, pristanejo in zapustimo našega doseđanjega jeklenega ptiča. Večerna sapica sicer že prijetnejšega morskega vetriča dovoljuje, da se človek ponovno obleče v svoj suknjič. Za nami je tropska klima s (Nadaljevanje na 8 strani)

ŠPORTI

ŽE DRUGIČ POKAL ZA NAŠO TOVARNO

Tik pred nastopom zime je bilo zaključeno občinsko sindikalno prvenstvo celjske občine. Nastopilo je 600 športnikov iz 20 celjskih podjetij, ki so preizkusili svoje športne sposobnosti v nogometu, streljanju z zračno puško, rokometu, odbojki, namiznem tenisu, šahu in kegljanju. Tekmovanje je bilo dokaj dobro organizirano, odvijalo se je v pravem športnem duhu, med katerim je bilo tudi nekaj značilnih prvenstvenih tekem. Kvaliteta je bila različna, kar je prineslo nekaterim ekipam tudi visoke zmage. Disciplina nastopajočih športnikov je bila v glavnem zadovoljiva, na vseh tekmah so bili izključeni samo trije tekmovalci. Vse tekme so bile odigrane na igrišču SD »Olimpa«, ŽSD »Celje«, rokomet pa na igrišču ob Kersnikovi cesti. Za ta način tekmovanja so se navdušila skoraj vsa podjetja, kar se odraža tudi v številu nastopajočih športnikov.

Prvo mesto so povsem zasluženno osvojili športniki sindikalne podružnice naše tovarne. Nastopilo je 72 tekmovalcev naše sindikalne podružnice v sedmih športnih panogah. Največ uspehov so nedvomno imeli strelci. Ti so z odličnim rezultatom 714 krogi, v postavi: Žurbi, Pertinač, Vanovšek, Cvek M., premagali 29 ekip, ter priborili naši sindikalni podružnici prvih 7 točk.

K strelcem so se pridružili še nogometaši, ki so v predtekmovanju najprej premagali Belcerjevo četo iz »Kovnotehne« in sindikalno podružnico »Metka«, pozneje pa še v finalu »Železarno« Store in »Zlatarno-Tapetništvo« in priborili drugih 7 točk.

Rezultati: Tovarna emajl. posode: Kovnotehna 3:2, Tovarna emajl. posode: Metka 15:0. Finale: Tovarna emajl. posode: Železarna Store 6:2; Tovarna emajl. posode: Zlatarna-Tapetništvo 2:0.

Tudi rokometiški so pospravili ves izkupiček, premagali so vse nasprotnike in osvojili nadaljnjih 7 točk.

Rezultat: Tovarna emajl. posode: Celjski tisk 14:7; Tovarna emajl. posode: Železarna Store 10:7; Tovarna emajl. posode: Žična 22:2; Tovarna emajl. posode: Elektro Celje 6:0; Tovarna emajl. posode: Osn. šola Dobrna 6:0.

Igralci namiznega tenisa so po pričakovanju osvojili drugo mesto, medtem ko so odbojkaši in šahisti bili tretji. Z malo več športne sreče pa bi bili lahko tudi šahisti drugi, če ne bi bili v predtekmovanju z žrebom določeni v skupino, kjer je bila Cinkarna.

Popolnoma so nas razočarali kegljači. Že po prvih podrtih kegljih je bilo videti, da pri njih ni računati na boljši plasman. Tako se je tudi zgodilo. Od 16 nastopajočih ekip, so bili naši kegljači na 12 mestu. To je bila tudi edina panoga, kjer ni bilo za nas nobene točke.

Število točk osvojenih na tem tekmovanju, ločeno po panogah športa je bilo sledeče:

Strelci 1. mesto, 7 točk (nastopajočih 29 ekip); nogometaši 1. mesto, 7 točk (nastopajočih 12 ekip); rokometiški 1. mesto 7 točk, (nastopajočih 6 ekip); namizni tenis 2. mesto, 5 točk (nastopajočih 7 ekip); odbojkaši 3. mesto, 4 točke (nastopajočih 6 ekip); šahisti 3. mesto, 4 točke (nastopajočih 13 ekip); kegljači 12. mesto, 0 točk (nastopajočih 16 ekip).

Skupno število točk 31, (nastopajočih 89 ekip).

Skupni plasman sindikalnih podružnic pa je bil sledeč:

(Nadaljevanje na 8. strani)

KOLIDAR PRIKLOITEN

PROGRAM FILMOV ZA MESEC FEBRUAR 1962.

- Kino UNION:
 20.—22. 2. 1962 italijanski film
 »DRZNO POCETJE«
 3.—7. 2. 1962 zahodno nemški film
 »CVETJE ZA DRZAVNEGA TOZILCA«
 8.—12. 2. 1962 amer. barvni Csc film
 »V 80 DNEH OKOLI SVETA«
 13.—16. 2. 1962 švedski film
 »MEIN KAMPF«
 17.—21. 2. 1962 franc. barvni Csc film
 »BABET GRE V VOJNO«
 22.—24. 2. 1962 jugoslovanski film
 »DRUZINSKI DNEVNIK«
 25.—26. 2. 1962 angleški barvni film
 »CLOVEK, KI GA NI BILO«
 27.—3. 3. 1962 ameriški film
 »KO JE KRALJEVALA KOMEDIJA«

- 5.—7. 2. 1962 ruski film
 »ISKANJE AURIKE«
 8.—12. 2. 1962 ameriški barvni Csc film
 »V 80 DNEH OKOLI SVETA«
 13.—17. 2. švedski film
 »FOUK O LJUBEZNI«
 18.—21. 2. 1962 italijanski film
 »SMRTONOSNI UDAREC«
 22.—25. 2. 1962 francoski Csc film
 »MODERATO CANTIBELE«
 26.—1. 3. 1962 ruski barvni Csc film
 »MAŠCEVALEC KJOR OGLI«

- MATINEJE:
 4. 2. 1962 ameriški barvni film
 »PRINC GLUMACEV«
 11. 2. 1962 ruski film
 »RODITELJSKI DOM«
 18. 2. 1962 jugoslov. barvni Csc film
 »KAPETAN LESI«
 25. 2. 1962 ameriški barvni Csc film
 »KRALJICA JANSIJA«

- Kino METROPOL:
 1.—4. 2. 1962 italijanski Csc film
 »MORALIST«

VSEM PREDSEDNIKOM DS EE IN VODJEM EE

Po sklepu upravnega odbora z dne 15. 1. 1962 se s to okrožnico opozarjajo vse EE, da se bo delitev osebnega dohodka v letu 1962 vršila striktno po DS dne 18. 12. 1961 sprejetem Pravilniku o delitvi osebnih dohodkov.

Pri tem upravni odbor še posebej opozarja na člene 19, 25 in 30 gornjega pravilnika, ki jasno določajo, kdaj ima posamezna EE pravico na delitev doseženih prihrankov izračunanih po cenikih.

Pravico imajo:
 — proizvođne EE, če so dosegle plan proizvodnje in predvideni odstotek razpisane sortimenta;
 — vzdrževalna EE, če so bila razpisana dela opravljena v terminih, ki jih je določila priprava dela za vzdrževanje;
 — EE vodstva in servisne službe, če je dosežen plan realizacije.

Nadalje opozarja upravni odbor na prvi odstavek člena 31, ki določa:

»Če je prišlo do prekoračitve izdatkov za osebne dohodke v proizvodni EE zaradi odstopanja od postavljenih terminov proizvodnje v drugi EE, bremeni nastala prekoračitev povzročitelja na zahtevo prizadete EE«.

Zadnji odstavek člena 31 pa določa:

»EE se prizna le tista dosežena proizvodnja, ki po kvaliteti ne odstopa od postavljenih kvalitativnih normativov.« Za leto 1962 je določeno dovoljenih 6 % II/a v emajlirnici in 1,5 % izmeta v surovinskih obratih.

Ekonomske enote naj ta opozorila upravnega odbora upoštevajo, da ne bi prišlo ob zaključku meseca do neljubih nevesočnosti.

S fantastičnim veseljem sporočam eno vest, ki bo eno našo proizvodno piskrov in drugih artiklov preusmerila v izdelovanje ene tuje valute, kakor je mimoidočim v mesecu decembru sporočil en čisto nov in lep neonski napis na prekrasnem upravnem poslopju, ko je sam od sebe z velikim smislom za humor in naše težave spremenil Tovarno emajlirane posode v TOVARNO LIR NE POSODE iz česar se vidi naše veliko prizadevanje pri gospodarnosti podjetja in velikanska skrb za oddih, saj bodo odslej naši delavci lahko obiskovali italijanske plaže, za kar nam bodo hvaležni vsi, ki še danes čistijo eno blato s čevljev, katero se je oprijelo obvala v Moščenički Dragi z ventilik smislom za varilno tehniko, vsaj z večjim smislom, kot ga imajo varilci naših radiatorjev,

no, ker sem v komisiji za sestavo pravilnikov, pa bi jim svetoval, naj prenehajo s svojimi zahtevami, ker nam tega dela nihče ne plača in je zato vseeno, kdaj ga bomo končali. Komisije pa naj počivajo, kakor počivamo mi, ki se raje prepiramo, kot bi delali in smo novo leto začeli z velikimi neproizvodnimi uspehi nakar bomo imeli velikanski špas, ko ne bomo dobili gibljivega dela, za ka bodo krivi vsi ostali in se bomo lahko spet špetirali.

Na seji delavskega sveta so obravnavali viške in manjke in bi ob tem napisal tudi eno novo poročilo, ker so ti viški in manjki zelo vicig zadeva, kar se vidi iz poročila, ki pravi, da manjkov sploh ni ali pa so fantastično majhni, kar je zelo zaskrbljujoče in lahko zapišemo eno misel, ki jo je pametno pogruntal moj pri-

ENO NOVO POROČILO STEFANA FRAKLJA

ki radi prirejajo različne koncerte z raznimi instrumenti na principu piskačice pare, ki uhaja bolj kot po novem letu iz kaloferejev za ogrevanje nekaterih skladišč, kjer so delavci občutili, kako se fantastično živi v enem frižiderju brez bojazni, da bi se pokvarili in zasmradili.

Poleg vseh čestitk za novo leto je uprava Avtobusnega podjetja v Celju priredila našim delavcem iz Šmarjete in Hudinje eno novoletno darilo v obliki avtobusov, ki se ne ustavljajo na teh postajah, kar je zelo špaso in duhovito obenem, ker so se ti avtobusi v poletnih mesecih ustavljali, zdaj pa, ko bi se ljudje vozili z njimi, pa ne ustavijo niti toliko, da bi šofer vsaj voščil dobro jutro in vprašal potnike, če so dobro spali ali kako drugače opravičil svojo eksistenco, ker je čisto jasno, da so avtobusi za prevoz potnikov, ne pa potniki za hojo in gledanje za njimi, kakor je pametno rekel eno svojo misel nek moj znanec, ki nima čisto nobenega smisla za razne humoristične štosove v obliki novoletnih daril, kakor tudi nimajo nobenega smisla komisije v EE, ki mislijo, da morajo imeti za svoje delo še razne pravilnike in poslovnike kar se mi zdi nepravil-

jetelj iz »Amerike« kot je dejal, da pri nas tatovi izumirajo, kar ni pravilno in do neke nesmiselnosti, a tolažimo se lahko s tem, da imajo v EE 7 največ viškov v obliki raznega orodja, ki ga lahko spravijo z desno roko v desni žep, ali z levo, če je človek levičar, kar je pa ena velika fizična napaka, kakršno imajo nekateri naši člani OTK na očeh, kar se pozna na kvaliteti posode in naši delavci.

Omeniti bi še moral eno žalostno dejstvo, da so občni zbori slabo pripravljeni, kar se vidi iz tega, da niso pripravili niti kranjskih klobas in mislim, da lahko rečemo, da taki občni zbori niso uspeli in da je to čisto navadno nerazumevanje, kakršnega smo zadržali tudi pri predsedniku hišnega sveta stolpnice, ki nima smisla za otroke, kar se vidi iz tega, da ne pusti uporabljati otroškega vozčka za stranišče in s tem prikrajšuje naše malčke za eno novo fantastično igro.

Ostane mi še samo ena želja in ta je, da bi bilo takšnih štosov vedno dovolj, kar bi mi omogočalo dobro oskrbovanje moje rubrike in s tem in honorar v višini tekočih potreb.

Za tokrat naj bo štosov dovolj!

Vaš Stefan Frakelj

OB EKVATORJU

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

svojo nenehno soparico, ki se kot vroča zračna blazina plega na pljuča in stopnjuje krvni obtok.

Ob desetih zvečer menjamo letalo in po 8-urnem non-stop polletu, ki si ga potniki krajšamo s spanjem, dosežemo Casablanko, — največje mesto Maroka — v jutranji temi prebujajočega se arabskega mesta. Nedelja je in zato se niti cariniki niti policijski organi še niso dodobra znebili svoje dremavosti. Po daljšem čakanju le opravim vse formalnosti. Nedeljsko popoldne izkoristim za proučevanje zemljepisne karte mesta, za grobo orientacijo in za daljši sprehod po ulicah mesta, ljubosumno čuvajoč strateški načrt sprehoda, da ne bi zgrešil. Polmilijonsko mesto je mešanica močno strnjene središča tipično evropskega kova, z neštetiimi stolpniki, nebotičniki in visokimi stanovanjskimi hišami, obarvanimi v glavnih ulicah z raznimi oblikami reklame letalskih in paroplovnih družb, zavarovalnic in bank na eni strani — in daljnjih področij arabskega predmestja z vedno manjšimi hišami in hišicami — na drugi strani. Tu se živo prepleta slikoviti videz orienta, ki ga dajejo v belo platno zaviti in odeti preprosti Arab-

ci z evropiziranim videzom višje civiliziranega mestnega prebivalstva življenja v mestu pa — proti vsemu pričakovanju — daje izraz harmoničnega sožitja vseh slojev prebivalstva in človek si ne more misliti, da bi bilo lahko drugače.

Prijetno tople noči in za naše prilike skoraj junijske temperature preko dneva — čeprav smo šele v začetku marca — dajejo občutek prijetnosti in sproščenosti. Razgovori s trgovci — našimi kupci — sicer znova in znova obujajo vtise nič kaj rožnate bodočnosti za izvoz naše tovarne, saj domača proizvodnja emajlirane posode v kraju Straford 25 km od Casablance nenehno raste tako po količini kot tudi po kvaliteti. Tovarna izdeluje emajlirano posodo v zelo širokem sortimentu in uporablja uvožene fritje iz Francije. Ocena njihovega blaga dokazuje, da imajo na tem proizvodnem področju že velike izkušnje. Samo nekaj artiklov še ta tovarna ne izdeluje in je zato pri realizaciji dobljenih uvoznih dovoljenj konkurenčni boj tujih dobaviteljev še tem večji, odnosno so cene precej nizke. V središču mesta so izredno lepo in čisto opremljene trgovine uvože-

KRIŽANKA

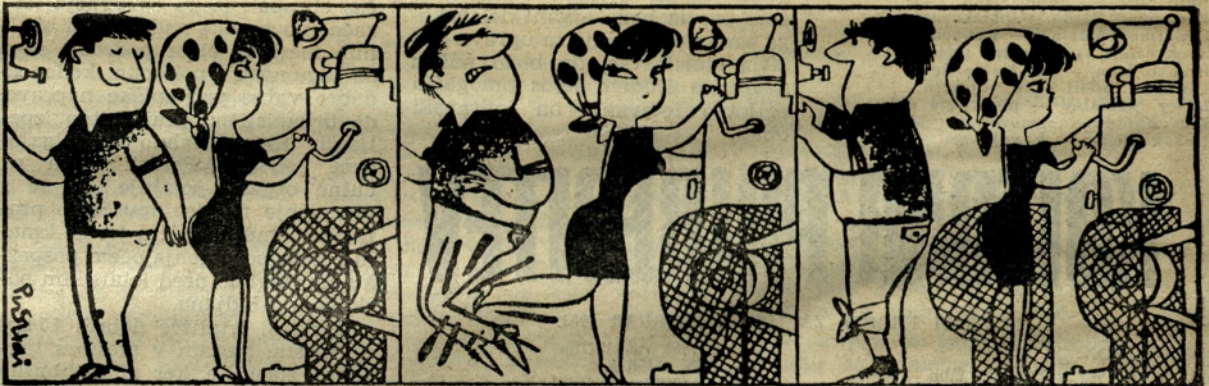
„Naši izdelki“

1	2	3		4		5	6	7	8	9
10				11	12					
		13						14		
15				16			17		18	
19	20		21			22		23		
24		25			26		27			
28					29	30			31	
	32			33					34	
35										

VODORAVNO: 1. Naš izdelek, ki pride prav predvsem pri poljnju steklenic; 5. posoda za kuhanje zajtrka, srbohrvatsko; 10. veznik, namesto »Če«; 11. izdelujemo jo emajlirano in pocinkano; 13. del konjske opreme; 14. polnega želodca; 16. zelo praktičen novejši izdelek; 18. oziralni zaimek; 19. znak za kovino, ki jo tudi mi uporabljamo; 21. medmet vzpodbude; 22. naš izdelek, brez katerega ni nobene kuhinje; 24. neodpustljivost; 27. predlog; 28. ljubezen; 29. domača žival; 32. okrajšava za »glej«; 33. slaven brazilski nogometaš; 34. isto kot 27 vodoravno; 35. naš, pred nekaj leti osvojeni izdelek.

NAVPIČNO: 1. nota iz solmizacije; 2. neznanka v matematiki; 3. grška črka; 4. naš diplomat, Dušan; 5. zelo cenjena vrsta posode; 6. shrhb. označba za številko; 7. zver; 8. mlade kravičice; 9. ljubkovalno žensko ime; 12. avstralski noj; 15. posode za rože; 17. naš izdelek, ki služi predvsem za pitje; 20. glasbeni izraz, ki pomeni »široko«; 21. važen gradbeni material; 23. odločno zanikanje; 25. tišina; 26. konec; 30. veznik, ki daje izbiro; 31. pripadnik staroslovskega plemena; 33. začetnici priimka in imena pred leti umrlega slovenskega pisatelja iz Kotelja na Koroškem.

OSEBNA ZAŠČITNA SREDSTVA PRI DELU

Priznanje Popravki članu našega kolektiva

Pri Olepševalnem in turističnem društvu v Celju je ustanovljena posebna komisija, ki ocenjuje in podeljuje priznanja in nagrade vsem evidentiranim gojiteljem cvetja na območju našega mesta. Pred kratkim so podelili priznanja in nagrade za najlepše cvetje v letu 1961.

Med nagrajenci je tudi naš vrtnar Avgust Ježovnik, ki je prejel denarno nagrado. Odločitev komisije je docela na mestu, saj je park našega podjetja znan kot eden najlepših in najbolj negovanih v mestu.

Skorajda ni dneva, ko ne bi opazil našega prizadevnega vrtnarja med svojimi cveticami. Tu vsa je, tam presaja, tu spet oblikuje cvetlične kompozicije s tenkim posluhom za barvno harmonijo, tam skrbi za fikus, ki je eksemplaren primerek. Povsod je — povsod s svojo ljubeznijo do cvetja in s strastjo gojitelja redkih okrasnih rastlin.

K čestitkam se pridružuje tudi naš kolektiv.

Opominjam vas, Agata! Poslednjič ste prišli tako pomanjkljivo oblečeni v pisarno!

Konec
prihodnjič